

העותרים:

1. עו"ד שחר בן מאיר
מר"ח אבא הלל 12 רמת גן
טל': 03-6127878 פקס: 03-6127979
2. עו"ד ורו"ח ירון מאירי
3. שקוף למען שמירת הדמוקרטיה ע"ר
ע"י עוה"ד שחר בן מאיר ו/או ירון מאירי
מר"ח אבא הלל 12 רמת גן
טל': 03-6127878 פקס: 03-6127979

המשיבים:

1. ערוץ יהודי ישראלי בע"מ
מר"ח צלע ההר 44, מודיעין מכבים רעות
למייל - info@now14.co.il
וכן ע"י עו"ד יגאל דנינו
למייל – yigal@dsm-law.co.il
מפלגת הליכוד
2. ע"י ב"כ עו"ד אילן בומבך
למייל - ilan@bombachlaw.co.il
3. עוצמה יהודית בראשות בן גביר
ע"י ב"כ עו"ד זאב וולף
למייל -
4. הציונות הדתית-זהות בראשות בצלאל סמוטריץ' ומשה פייגלין
ע"י ב"כ עו"ד אלי שמואליאן
5. היועצת המשפטית לממשלה
ע"י מחלקת בג"צים בפרקליטות המדינה

עתירה לצו מניעה ובקשה לסעד ארעי

לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט – 1959

כב' יו"ר ועדת הבחירות, מתבקש בזאת על ידי העותר, ליתן צו כנגד המשיבה מס' 1 (להלן: "המשיבה" או "ערוץ 14") "צו המונע ביצוע מעשה עבירה לפי חוק זה", לפי סעיף 17ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), תשי"ט – 1959 (להלן: "חוק דרכי תעמולה") כדלקמן:

- א. צו המורה לערוץ 14 לחדול מלשדר כל תוכנית אקטואליה או חדשות עד וכולל ליום הבחירות, בהשתתפות של מועמדים לבחירות מטעם המשיבות 2-4.
- ב. צו המורה לערוץ 14 לחדול משידור של כל תעמולת בחירות עד וכולל ליום הבחירות, באופן שיאסר על כל המגישים המוזמנים והדוברים שכל תכונות ערוץ 14 לקרוא להצבעה או לתמיכה באחת מהמפלגות 2-4

כן יתבקש כב' יו"ר ועדת הבחירות לחייב את ערוץ 14 בהוצאות עתירה זו ושכ"ט עו"ד בגינה. מובהר כי משיבות 2-4 מצורפות כאן כמי שעלולות להיפגע מהסעד שינתן כנגד ערוץ 14 נוכח שהוא עוסק באופן מלא בביצוע תעמולה עבורן, בעיקר אך לא רק משיבה 2, אך לא מבוקש כל סעד אופרטיבי כנגדן.

כמו כן מבוקש כי כב' יו"ר ועדת הבחירות יתן צו ארעי, טרם הדיון בעתירה המורה ליתן באופן ארעי את הסעדים המבוקשים, עד לדיון ומתן החלטה סופית בעתירה, מהטעמים שיפורטו להלן.

לתמיכה בעתירה זו מצורפים תצהירים של העותרים 1 ו 2 וכן תצהירים של שוקי טאוסגי, חן בריל אגרי ואיתמר ב"ז מטעם עותרת 3.

ירון מאירי, עו"ד

העותר 2 וב"כ העותרת 3

שחר בן מאירי, עו"ד

העותר 1 וב"כ העותרת 3

בקשה לסעד ארעי

כפי שיפורט בעתירה שלהלן ובהרחבה, ערוץ 14 אינו ערוץ "עיתונאי" אלא כלי תעמולה בשירות בעיקר של הליכוד.

החל מיום תחילת תחולת האיסור על תעמולה בטלוויזיה 28.8.26 ממשיך הערוץ לשדר תעמולה, אך החל מהמועד האמור תוך הפרה של הוראות חוק דרכי תעמולה.

מדובר בהפרה **נרחבת ומתמשכת** בניגוד מפורש להוראות סעיף 5 (א)(1) לחוק דרכי תעמולה, באופן מיוחד נוכח זימון ומתן במה כמעט רק למתמודדים מטעם המפלגות הנמצאות בצד הפוליטי של הליכוד, נוכח קריאות מפורשות להצבעה למען הליכוד, ונוכח ביקורת רק ואך ורק על מפלגות המתמודדות ומתנגדות לליכוד, הכל כמפורט להלן בהרחבה.

בנסיבות אלו יש נימוק כבד משקל למתן סעד ארעי כבר עם הגשת העתירה, שכן המצב בו ערוץ טלוויזיה שלם עוסק מדי יום ביומו בתעמולת בחירות למען אחד המתמודדים העיקריים בבחירות הוא פגיעה שאין אולי קשה ממנה בעקרון השוויון בבחירות.

אין כלל מקום לדבר על מאזן הנזק שכן מדובר פשוט בערוץ תעמולה.

אין בבקשה זו ובעתירה כל בקשה לסעד שימנע כל שידור שהוא בערוץ 14 כאוות נפשו, אלא שעליו – ככל גוף בישראל – לקיים את החוק ולא לעסוק במועד האמור בתעמולה.

ואלו נימוקי העתירה :

1. העותרים 1 ו 2 הם אזרחים הזכאים להצביע בבחירות לכנסת ה-26.
2. העותרת 3 היא עמותה אשר במסגרתה פועל אתר "העין השביעית" העוסק בביקורת התקשורת בישראל ואשר חלקים מהותיים של הפירוט העובדתי שבעתירה זו הוכנו על ידי עיתונאי האתר.
3. המשיבה 1 היא חברה המפעילה את ערוץ 14, ערוץ שידור לכאורה, אשר מירב עיסוקו הן ביום ובמיוחד בתקופת הבחירות במתן שירותי תעמולה בעיקר למפלגת הליכוד ולעומד בראשה מר נתניהו.
4. המשיבות 2-4 הן מפלגות המזוהות כתומכות במר נתניהו ובגוש המפלגות שעימו, אשר אף מהוות חלק מהקואליציה של הכנסת ה-25.
5. המשיבה מס' 5 היא היועצת המשפטית לממשלה.

מיצוי הליכים

6. העותרים 1 ו 2 פנו אל ערוץ 14 בפניה בגדר מיצוי הליכים עוד ביום 17.8.26 טרם כניסה לתוקף של תחולת סעיף 5 (א) (1) לחוק דרכי תעמולה האוסרת שידור תעמולה בטלוויזיה.

מצ"ב העתק הפניה מסומנת כנספח 1.

7. הפניה לא נענתה, ומכאן עתירה זו.

פתח דבר

8. ערוץ 14 הוא גוף תעמולה המתחזה להיות גוף שידור והמתחזה להיות "עיתונות".
9. ערוץ 14 הוא גוף תעמולה המשרת סיעה אחת – הליכוד, ואדם אחד העומד בראשה – בנימין נתניהו.

10. החלק המשמעותי והעיקרי של הפעילות של ערוץ 14, באופן תדיר בכלל ובמיוחד בסמוך לתקופת הבחירות בפרט, היא לשמש אחד (אם לא העיקרי) מכלי התעמולה של סיעת הליכוד ושל נתניהו.
11. ערוץ 14 אינו כלי תקשורת ואינו עיתונות, בהתאם למאפיינים הן המשפטיים והן של מדע התקשורת של מהו כלי תקשורת ומהי עיתונות, ולכן אין הוא זכאי לכל הגנה מפני ההכרזה כאמור בטענה כי המדובר בכלי תקשורת/עיתונות.
12. נוכח זאת, ובהתאם להלכות המשפטיות בישראל, יש לקבוע כי ערוץ 14 הוא הן גוף הקשור לסיעה, והן גוף פעיל בבחירות, אך לא בכך עסקינן אלא בכך שערוץ 14 החל מיום 28.8.26 מפר בריש גלי את הוראות סעיף 5 (א) (1) לחוק דרכי תעמולה בכך שהוא משדר באופן קבוע תעמולה לטובת ועבור משיבות 2-4.
13. החל מיום 28.8.26 נאסר לשדר תעמולה בטלוויזיה, סעיף 5 (א) (1) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה) התשי"ט – 1959 (להלן: **"חוק דרכי תעמולה"**) לכן המשך שידורי תעמולה על ידי ובמסגרת שידורי ערוץ 14 ממועד זה ואילך יהווה ומהווה הפרה של הוראות חוק דרכי תעמולה.
14. ביום 29.7.26 פרסם כב' יו"ר ועדת הבחירות **איגרת בעניין גישה שוויונית של כלי התקשורת לסיקור מערכת הבחירות**. כך נכתב שם בין היתר:

"כלי התקשורת – בטלוויזיה, ברדיו, בדפוס, במרחב המקוון – הם אמצעי חשוב ומרכזי להעברת מידע לציבור על הנעשה, כדי שנוכל לבחור בחירה מושכלת בהגיע העת. חופש הביטוי וחופש העיתונות אינם רק זכות של הגופים הדוברים; הם מגשימים את חופש המידע של כל בוחרת ובוחר ומסייעים למימוש מהותי של הזכות לבחור ושל הזכות להיבחר. יתר על כן, ריבוי נקודות המבט בתקשורת מסייע להעניק לבוחרות ולבוחרים נקודות מבט מגוונות על הסוגיות הנדונות ועל המתמודדים בבחירות, וכך לשפר את קבלת ההחלטה לקראת הטלת המעטפה לקלפי"
15. לדברים אלו אנו כמובן מצטרפים בכל הכבוד, והם בוודאי חשובים עד מאד בהקשר של חופש העיתונות. אולם השאלה המקדמית שיש לשאול היא כמובן **"מהי עיתונות"** אשר אליבא דה אגרת של כב' יו"ר ועדת הבחירות, יש להעניק לה גישה מלאה לסיקור.
16. אנו מניחים כי כב' יו"ר ועדת הבחירות, לא התיימר בפסקה קצרה זו, לדון לנתח ולקבוע מהי מהותה של העיתונות (התקשורת), ומה מבדיל אותה מתעמולה. אולם כבר בדברים קצרים אלו ניתן להבחין כי כלי תקשורת אמור – אליבא דיו"ר ועדת הבחירות:

...להעברת מידע לציבור על הנעשה, כדי שנוכל לבחור בחירה מושכלת בהגיע העת. ...ריבוי נקודות המבט בתקשורת מסייע להעניק לבוחרות ולבוחרים נקודות מבט מגוונות על הסוגיות הנדונות ועל המתמודדים בבחירות, וכך לשפר את קבלת ההחלטה...
17. ככל שהמדובר – כמובן – בחופש העיתונות, מי שזכאי לכך הוא מי שעונה – אפילו בדוחק – על ההגדרה של עיתונות. ערוץ 14 כפי שיוכח להלן, אינו עונה כלל על אף מאפיין של עיתונות, והוא בכל מהותו ובכל מעשיו תעמולה ולא עיתונות, על כך פניה זו.
18. זה יהיה סדר הדברים של עתירה זו.

19. ראשית נפרט בחלק העובדתי, מהו ערוץ 14, ונראה כי אין ולא מתקיימים בערוץ 14, אפילו לא בדוחק, דבר מהמאפיינים של גוף תקשורת/עיתונות. נהפוך הוא, העובדות מצביעות במפורש כי המדובר בגוף תעמולה, אשר עושה שימוש פסול בתחפוש של גוף תקשורת, אך בפועל מדובר בגוף תעמולה. עוד נפרט כי שירותי התעמולה שמעניק ערוץ 14 למפלגת הליכוד בעיקר, לא ניתנו בחינם (הגם שגם מתן בחינם הוא פסול) אלא ניתנו כנגד שלל הקלות חוקיות ורגולטוריות אשר הממשלה והקואליציה שברשות הליכוד העניקו לערוץ על מנת לאפשר את המשך קיומו כערוץ תעמולה.
20. לאחר מכן נפרט חוות דעת מקצועית, של מומחיות לתחום התקשורת/מדע המדינה, אשר יוכיחו דרך המומחיות שלהן, ולאחר ניתוח ספציפי של ערוץ 14 על ידן, כי הוא אינו עונה בשום מובן שהוא על ההגדרה המקובלת במדע התקשורת/המדינה להיותו של **גוף כגוף תקשורת**.
21. לסיום נפרט את המסקנות המשפטיות העולות הן מהניתוח העובדתי והן מחוות הדעת, ולפיהן נוכח שערוץ 14 אינו עיתונות ואינו תקשורת אלא תעמולה, אין ולא אמורה להיות לו ההגנה של "עיתונות" הן מפני הכרזתו כגוף פעיל בבחירות, הן מפני קביעה כי הוא גוף קשור לסיעה, והן ועל כך עתירה זו, בהתייחס **לאיסור לשדר שידורי תעמולה בטלוויזיה החל מיום 28.8.26 ועד ליום הבחירות**.

החלק העובדתי

ערוץ 14: היסטוריה ורקע

22. ערוץ 14 הוא ערוץ טלוויזיה ישראלי בבעלות המיליארדר יצחק מירילשוילי, בנו של האוליגרך הגיאורגי מיכאל (מיכו) מירילשוילי, שניהם בעלי מגוון אינטרסים עסקיים בישראל ובעולם. מירילשוילי האב היה שותף עסקי של יבגני פריגוז'ין, שעמד בראש "קבוצת וגנר", מיליציה פרטית שביצעה משימות צבאיות עבור הממשל הרוסי, והיה גם דמות מפתח במכונת התעמולה הגלובלית של הקרמלין.
23. במסגרת סכסוך משפטי המתנהל בישראל טענו קרובי משפחתו ושותפיו לשעבר של מירילשוילי האב כי הוא יזם את הקמת הערוץ כדי לרכוש כוח והשפעה ציבורית בישראל, על מנת להלבין את עברו הפלילי: "מיכו ראה חשיבות אסטרטגית רבה בקבלת רישיון להפעלת ערוץ תקשורת, והיה מאוד חשוב לו לפעול לשם כך. בעבר מיכו החזיק בערוץ תקשורת ברוסיה, וכבר אז ראה חשיבות גדולה בהחזקה בערוץ תקשורת שיאפשר לו לצבור כוח ומעמד וישמש עבורו כלי מרכזי לקידום ענייניו". מירילשוילי מכחיש את ההאשמות, וניצח באחד משני ההליכים שבהם נידונה המחלוקת (ההליך השני, שאותו יזם מירילשוילי, עדיין מתנהל).

חקיקה, רגולציה והטבות כלכליות ייעודיות

24. ערוץ 14 החל את שידוריו ב-2014, תחת השם "ערוץ 20", בעקבות זכיית מפעיליו במכרז להקמת "ערוץ למורשת ישראל". הערוץ פעל בפיקוח מועצת הכבלים והלוויין, הכפופה

- למשרד התקשורת. בראש המועצה עמדה בזמנים הרלבנטיים ד"ר יפעת בן-חי שגב. במשך רוב שנת 2014, שר התקשורת היה גלעד ארדן מהליכוד.
25. באתר "העין השביעית" נחשף כי גורמים בלשכת שר התקשורת ארדן העבירו לבכירי ערוץ 14 מסר שלפיו האוריינטציה הפוליטית של הערוץ נוטה יותר מדי לכיוון של נפתלי בנט, ומאגפת את נתניהו מימין. המסר הועבר באמצעות מתווך. הגורמים ביקשו ממנו להבהיר שאם גישה זו תשתנה, הדבר ישפיע על היחס שיקבל הערוץ מהשלטון.
26. מרגע הקמתו, ערוץ 14 הפר את המחויבויות שהוטלו עליו מכוח הרישיון בתחום התוכן ועסק בתעמולה פוליטית – ומעת לעת גם נקנס בשל כך. חלק מהקנסות הוטלו בעקבות שידורים שהיטיבו עם נתניהו והמחנה הפוליטי שלו – כמו למשל ראיון עם נתניהו מ-2017 ועצרת בחירות של "המחנה הלאומי" מ-2015.
27. בנובמבר 2014 הועבר תיק התקשורת לראש הממשלה נתניהו, שהמשיך להחזיק בו ברצף גם אחרי בחירות 2015, עד 2017. בראיון עיתונאי שפורסם ב"הארץ" ב-21.5.2015 אמרה בן-חי שגב: **"בחודשים הראשונים נתנו לו חסד, הגנת ינוקא, ולא דקדקנו בציציות"**.
28. כשבועיים לאחר הניצחון של נתניהו בבחירות, ב-29.3.2015, פנה ערוץ 14 למועצת הכבלים והלוויין וביקשו היתר לשדר חדשות. באתר "העין השביעית" נחשף כי כעבור תשעה ימים, ב-7.4.2015, הופץ בלשכת נתניהו מסמך שסיכם שורה של יוזמות לעיצוב מחדש של מפת התקשורת בישראל. שולח המסמך היה ניר חפץ, שמילא שורה של תפקידי דוברות בשירותו של נתניהו.
29. באחד מסעיפי המסמך נכתב כך: **"יישקל: ערוץ 20 יקבל רישיון לשדר חדשות"**.
30. סעיף אחר במסמך עסק בהקמה של ערוץ חדשות ב"פורמט פוקס-ניוז", שישדר בלוויין, בכבלים ובמערך "עידן פלוס". לימים אמר נתניהו בעדותו כי ערוץ 14 מימש תכלית זו.
31. בערוץ 14 החלו לשלב תוכן חדשותי בשידורים עוד לפני קבלת האישור. ב-2015 החל הערוץ לשדר מבזקים יומיים, ונקנס ב-151 אלף שקל.
32. לקראת סוף 2015, בהוראת נתניהו, החלה לפעול במשרד התקשורת ועדה בראשות מנכ"ל המשרד, שלמה פילבר – איש אמון של נתניהו ומינוי פוליטי שלו, שימש קודם לכן מנהל קמפיין הבחירות של הליכוד. הוועדה (להלן: ועדת פילבר) התבקשה לגבש המלצות בנוגע לאסדרה וקידום תחרות בענף התקשורת.
33. במסגרת תפקידו כמנכ"ל משרד התקשורת עסק פילבר בהכללת ערוץ 14 במערך "עידן פלוס", צעד שבעקבותיו עלתה החשיפה לשידורי הערוץ.
34. למרות ההפרות הסדרתיות של תנאי הרישיון, ב-2016 התירה מועצת הכבלים והלוויין לערוץ 14 להקצות 25% מזמן השידור לתכנים "כלליים", במקום 10% שהתיר לו הרישיון המקורי. עם זאת, עדיין חל איסור על שידור חדשות.
35. ניר חפץ חתם ב-2017 על הסכם עד מדינה במסגרת תיקיו הפליליים של נתניהו. במסגרת תשאולו אמר חפץ: **"היתה פגישה שבה ישבנו בנימין נתניהו, מומו [פילבר] ואני בחדרו של**

נתניהו בבית ראש הממשלה, ובה בעצם מומו וביבי חילקו ביניהם גזרות – מי מסייע לערוץ 20 באיזה עניין".

36. בעדות שמסר בבית המשפט אמר חפץ כי נתניהו הטיל עליו לבצע "דברים רגולטוריים" למען ערוץ 14.

37. חפץ העיד כי הוא זוכר פגישה שהתקיימה במעון הרשמי של ראש הממשלה שבה התבקש להעביר לפילבר מסר מנתניהו ו"משפחתו" כדי "לסייע לערוץ 20 עם הרישיון".

38. חפץ העיד כי ניסה לסייע גם להכשרת משדרי ספורט בערוץ וגייס פאנליסטים בהכוונת יאיר נתניהו.

39. חפץ העיד כי כל הפעולות שביצע בנושא ערוץ 14 נעשו בשליחות ראש הממשלה.

40. התכתבויות מ-2016 שנתפסו במסגרת חקירת תיקי נתניהו העלו כי חפץ ופילבר דנו ביניהם על הצורך לסייע לערוץ 14. חלקים מההתכתבויות נחשפו באתר "העין השביעית", שם תוארו כך:

"מה דעתך להרים קמפיין של ערוץ 20 + באזז ברשתות, 'ערוץ 10 רוצה לסגור את ערוץ 20 – מפסיקים לצפות בערוץ 10'", כתב פילבר לחפץ בהתכתבות מאפריל 2016 [...]. "המטרה – לפגוע לו ברייטינג. יש להם מדידה יומית, כשיבינו את הנזק המיידי ימשכו ידיים", הרחיב פילבר. "אפשר לסמן יום מסוים בעוד שבוע ולעשות קמפיין לקראתו. זה סיכון אבל עשוי להיות שוס. נלחמים על חופש הביטוי!!". "מומו זה גאוני", השיב חפץ. הוא הציע להקצות לקמפיין שני מיליון שקלים. המקור התקציבי, יש לציין, מעולם לא נחשף.

פילבר הציע שנתניהו ישתתף בעצמו בקמפיין לטובת ערוץ 20: "אפשר להקליט או לבקש פוסט של הבוס. שיגיד: 'אנחנו הולכים על תחרות בשוק התקשורת, לכולם יש זכות להישמע. הגילדה הישנה ניסתה לסגור את 'ישראל היום', ועכשיו את ערוץ 20'. צריך לזכור שהבג"ץ הוא בעקיפין נגדו כשר שאחראי על מועצת הכבלים, שקיבלה את ההחלטה".

לפילבר היה עוד רעיון: להפעיל את "מכונת הסמסים", ככל הנראה יישום טכנולוגי שנעשה בו שימוש על ידי הליכוד, כדי לשלוח מסרונים ל"חצי מיליון ימנים" ולגרום להם לזפזף לערוץ 20 במכה אחת, שתבטא בזינוק פתאומי ברייטינג שיכה בהלם את הנהלת ערוץ 10.

41. ועדת פילבר סיימה את עבודתה ביוני 2016. המלצותיה הניחו את היסודות לפתרון הרגולטורי שבהמשך אפשר לממשלות נתניהו לשנות את הייעוד של ערוץ 14 ולהעניק לו הטבות שונות.

42. במסגרת הפתרון הוצע ל"ערוצים הייעודיים", שערוץ 14 נמנה עמם, לשנות את ייעודם ולהפוך לערוצים מסחריים רגילים – ולמרות הוותק שלהם לזכות ב"הגנת יוקא" שתפטור אותם ממחויבויות תוכן מסוימות ותקל עליהם בהיבט של פיקוח ציבורי.

43. עוד בטרם ועדת פילבר השלימה את עבודתה, ולפני שהמלצותיה עוגנו בחקיקה, מועצת הכבלים והלוויין הסתמכה על מסקנות הביניים של הוועדה כדי להצדיק הקלות שניתנו לערוץ 14.
44. בחודש דצמבר 2016 המועצה התירה לערוץ 14 לשדר חדשות במשך שעה וחצי ביום.
45. ב-2017, ח"כ שרן השכל מהליכוד הגישה הצעת חוק שביקשה להפחית את חובות התוכן של ערוץ 14 ושאר הערוצים הייעודיים, על בסיס המלצות ועדת פילבר. ההצעה ביקשה לצמצם את היכולת של מועצת הכבלים והלוויין להטיל קנסות על ערוצים שלא יעמדו בתנאי הרישיון.
46. לקראת סוף 2017, אחרי שהתחוויר כי מועצת הכבלים והלוויין מתכוונת להחרף את הסנקציות שהופעלו כלפי ערוץ 14 ולחלט את ערבויותיו, התחולל משבר שבמסגרתו איימה הנהלת הערוץ בסגירתו ובפיטורי כל עובדיו.
47. העובדים יצאו להפגנה שבה קראו לנתניהו להתערב במשבר, אף שבשלב זה כבר לא כיהן כשר התקשורת. בעקבות חקירותיו הפליליות נאלץ נתניהו להעביר את התיק לצחי הנגבי ובהמשך לאיוב קרא, שניהם מהליכוד.
48. תחקיר של חדשות 13 חשף שנתניהו המשיך להתערב בענייני משרד התקשורת גם לאחר מינוי השר קרא, ולחץ עליו לסייע לערוץ 14. נתניהו נשמע כשהוא מבקש מהשר קרא לסגור או לאיים בסגירת מועצת הכבלים והלוויין. כמו כן נחשף שהוא רואה בעצמו אחראי להצעת החוק של ח"כ השכל. בתגובה מטעמו הצהיר נתניהו שהוא אכן "נלחם כמו אריה" למען ערוץ 14.
49. ב"ידיעות אחרונות" נחשפו עדויות שלפיהן השר קרא הפעיל לחץ מתמשך על המועצה כדי להכשיר את שידורי החדשות של ערוץ 14. "נמאס לי ממך. את שקרנית. מה פתאום את מתייעצת עם היועץ המשפטי לממשלה. אין לך זכות קיום. אני אפזר את המועצה. לא תהיה מועצה", ציטטה אותו יושבת ראש המועצה בן-חי שגב בתלונה שהוגשה ליועץ המשפטי לממשלה.
50. לפי התלונה, היועצת של קרא, שירלי שיף, הבהירה לבן-חי שגב ששיתוף פעולה עם השר יועיל לה באופן אישי: השר יאחד את המועצה עם הרגולטור המקביל, הרשות השנייה – וכגמול יעמיד אותה בראש גוף הפיקוח המאוחד. ואולם, אם תסרב לשתף פעולה השר ידאג להדחתה.
51. הפתרון שנמצא למחלוקת בין ערוץ 14 למועצת הכבלים והלוויין היה להוציא את ערוץ 14 מאחריותה של המועצה.
52. ביוזמת הליכוד קמה בכנסת ועדה חדשה, בראשות ח"כ יואב קיש, שתקדם באופן מהיר את הצעת החוק של ח"כ השכל תוך עקיפת ועדת הכלכלה של הכנסת. "ועדת קיש" סיימה את עבודתה במרץ 2018. במסגרת ההסדר החדש, שהתבסס על המלצות ועדת פילבר, הוגדר ערוץ 14 כ"ערוץ זעיר" שזכאי להטבות, הפועל בפיקוח הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו.

53. בזכות המעמד החדש ניתנו לערוץ 14 פטור מהשקעה בהפקות איכות ובסרטי קולנוע, פטור זמני מדמי רישיון ואישור לפרוס חובות עבר שצבר. הטבה נוספת התירה לבעלים, יצחק מירילשוילי, להרחיב את עסקי התקשורת שלו – כפי שאכן עשה בשנים הבאות.
54. מירילשוילי התמודד במכרז להפעלת ערוץ הכנסת (וניצח, אך בהמשך נפסל על ידי בג"ץ), רכש את השליטה בתחנת רדיו קול-חי ובאתר החדשות 0404, הקים ערוץ כלכלה טלוויזיוני, חברת סקרים בראשות פילבר (שהצטרף בינתיים לערוץ 14 כסוקר ופרשן) ואתר חדשות בשם "אמס", שפעילותו מבוססת על תכנים של רדיו קול-חי. כמו כן רכש מירילשוילי את אתר החדשות ברוסית "מיגניוז", את חברת השילוט "דיל טוב" ואת עלון השבת "עולם קטן", שאותו שדרג והפך לעיתון סוף שבוע. במרוצת השנים ייסד גם מגזין מודפס לערוץ 14, אך סגר אותו.
55. בשנים שלאחר שינוי החקיקה העוסקת ברגולציה בשוק הטלוויזיה, הבעלים מירילשוילי העמיק את השקעתו. בנובמבר 2021, בעקבות השקעה של 5 מיליון שקל, עבר הערוץ לשדר באפיק 14 וזכה לשם ערוץ 14. ב-2022 הוחלף רישיון השידורים של הערוץ, והחובה להפיק תכני מורשת הוסרה.
56. בנובמבר 2022 ניצח נתניהו בבחירות ושב לשלטון אחרי הפסקה של שנה וחצי. תיק התקשורת נמסר לחבר מפלגתו, שלמה קרעי.
57. לאורך השנים, גופים השייכים למדינה מיעוטו לפרסם בערוץ 14. נתונים של לשכת הפרסום הממשלתית שנחשפו באתר "העין השביעית" הצביעו על כך שמיד אחרי נפילת ממשלת בנט-לפיד ("ממשלת השינוי") והקמת ממשלת נתניהו חלה עלייה חדה בזמן האוויר שרכשה המדינה מערוץ 14: מ-1.5 מיליון שקל ב-2022 – ל-7.1 מיליון שקל ב-2025. אף שהזינוק שחל ב-2023 חופף תקופה של זינוק ברייטינג של ערוץ 14, בשנים הבאות המשיך הסכום לעלות במנותק משיעורי הצפייה. כמו כן התגלה כי רוב הכסף הועבר ממשרדי ממשלה הכפופים לשרים מהליכוד.
58. עתירה שהוגשה על בסיס גילויי "העין השביעית" הובילה לאימוץ כללים חדשים שנועדו להקשות על שימוש פוליטי בתקציבי הפרסום.
59. נתניהו החל להחרים את רוב התקשורת הישראלית, אך הקפיד להתראיין כמה פעמים בשנה בערוץ 14. כמו כן קרא לציבור להצטרף לחרם על כלי התקשורת הוותיקים, ולעבור לצורך מידע מערוץ 14. בערוץ 14 גמלו לנתניהו באמצעות הפצת מסרים מטעמו.
60. באתר "העין השביעית" העריכו את שווי ההטבות שהעניקה ממשלת נתניהו לערוץ 14 אחרי בחירות 2022 ב"עשרות מיליוני שקלים".
61. החל מ-2023 החלה ממשלת נתניהו בחקיקה שנועדה לפגוע בכלי התקשורת הוותיקים ולסייע לגופים שסומנו כ"שופרות" של הממשלה – ובראשם ערוץ 14. הייעוץ המשפטי לממשלה התיר לנתניהו לעסוק בחקיקה, שהוצגה כ"רפורמה".
62. באוקטובר 2023 ניצל שר התקשורת קרעי את הסמכויות שניתנו לו עקב מצב החירום והכניס את ערוץ 14 לחבילת "עידן פלוס" (הערוץ כזכור נכלל בה בעבר, אך פרש אחרי

שלא שילם על כך). באוגוסט 2024, בדיון פגרה מיוחד שהתקיים בעיצומה של המלחמה, הוארך ההסדר בחקיקה, ונקבע גם שערות 14 ושאר הערוצים הזעירים לא ישלמו על שידוריהם ב"עידן פלוס". עד קיץ 2026 האריכה הקואליציה את ההסדר עוד פעמיים. שווי ההטבה: כ-2 מיליון שקל בשנה.

63. הגדרת ערוץ 14 כ"ערוץ זעיר" זיכתה אותו בהטבות שונות, שכללו פטור מהפקדת ערבויות חדשות, פטור מהחובה להשקיע בהפקות מקור ובקולנוע, ופטור מהחובה להקים חברת חדשות עצמאית ולהעביר את האולפנים לאזור ירושלים.

64. בפברואר 2023 הוארכו בחקיקה ההקלות שניתנו לו מתוקף הגדרתו כ"ערוץ זעיר", ובראשן פטור מתשלום דמי רישיון בסך 11.4 מיליון שקל בשנה. ביולי 2024, כשפקע תוקף ההטבות, ממשלת נתניהו שבה והאריכה אותן בשנה וחצי.

65. אחת מהצעות החוק שהרכיבו את ה"רפורמה" של קרעי ביקשה להלאים חלקים משוק הפרסום. לפי הערכות שפורסמו בתקשורת, המהלך נועד לכפות על משרדי פרסום להקצות תקציבים משודרגים לערוץ 14. הצעה זו לא אושרה בסופו של דבר.

66. הצעת חוק אחרת נועדה להלאים את מנגנון מדידת הרייטינג, לפי מתכונת שאינה מוכרת בעולם המערבי. גם במקרה זה ההערכה הרווחת היתה שההסדר המוצע נועד לשדרג את הכנסותיו של ערוץ 14 מפרסום, שתלויות באופן ישיר בנתוני הרייטינג. הצעה זו לא אושרה בסופו של דבר.

67. "חוק השידורים" שקידם השר קרעי, שאמור היה לתפקד כרכיב המרכזי ב"רפורמה", נידון בוועדה מיוחדת בראשות ח"כ גלית דיסטל-אטבריאן מהליכוד, צעד שנועד לעקוף את ועדת הכלכלה (בדומה למהלך מ-2018 שהוביל להקמת "ועדת קיש"). קרעי תיאר את מטרת העל שלו כ"פירוק מונופול השמאל על התודעה". אחד האלמנטים המרכזיים בחוק היה קיבוע ההטבות שכבר ניתנו לערוץ 14 כך שיישארו בתוקף ללא הגבלת זמן.

68. "חוק השידורים" ספג ביקורת נוקבת מהייעוץ המשפטי של הכנסת ובסופו של דבר עבר בגרסה חלקית בלבד ב-16.7.2026, בשלהי כהונתה של הממשלה. "אדוני ראש הממשלה", הכריז קרעי במליאה לאחר מכן, "אני רוצה להודות לך על הגיבוי, על העמידה האמיצה ללא חת, ולהודיע לך אדוני שהמשימה שהטלת עלי לפני כארבע שנים, להעביר רפורמת ימין בתקשורת – המשימה הזו היום מושלמת בהצלחה".

69. כעבור שלושה ימים הקפיא בג"ץ את "חוק השידורים", והוא טרם נכנס לתוקף.

70. במרץ 2026 החליפה הממשלה את הרכב מועצת הרשות השנייה, הרגולטור שמפקח בין היתר על ערוץ 14. ההרכב החדש כלל מינון מוגבר של מועמדים בעלי זיקה פוליטית לליכוד, בהם אנשי התקשורת חיים שיין וכנרת בראשי.

71. לתפקיד היו"ר נבחרה יפעת בן-חי שגב. בשנים שעברו מאז כהונתה במועצת הכבלים והלוויין הפכה בן-חי שגב לתומכת של נתניהו, העידה לטובתו במשפטו הפלילי, תוארה כמועמדת שממשלתו ניסתה לקדם לתפקידים ציבוריים שונים, והתבלטה כמבקרת חריפה של כלי התקשורת הוותיקים.

72. בעקבות עתירות שהוגשו נגד מינוי מועצת הרשות השנייה קבע בג"ץ כי בהליך המינוי חלו פגמים קשים – ביניהם המעורבות הישירה של נתניהו בהליך ההצבעה. צווים של בג"ץ הובילו להדחת המועצה החדשה, שלא הצליחה לקדם דבר בעל משמעות בפרק הזמן הקצר שבו היתה פעילה. מעט לפני שההדחה נעשתה סופית התייצבה בן-חי שגב באולפן ב"הפטרייטים", תוכנית הדגל של ערוץ 14, והודיעה כי היא מוותרת על התפקיד.
73. ב"דה-מרקר" נחשף כי הנהלת ערוץ 14 מסרבת למסור לרשות השנייה נתונים על הכנסותיו ב-2025. לפי הערכה שפורסמה ב"דה-מרקר", הסיבה היא ככל הנראה שהכנסותיו עולות על 80 מיליון שקל, הרף שמעליו אמור להישלל מעמדו כ"ערוץ זעיר". הרשות הטילה על הערוץ קנסות בעקבות סירוב זה, אך בשלב זה לא ברור היכן עומד הטיפול בהפרה.
74. בפברואר 2026 פקע מעמדו של ערוץ 14 כ"ערוץ זעיר", שמתוקפו ניתנו לו רוב ההקלות, ולא חודש מאז. בחודש ספטמבר 26 הודיעה הרשות השנייה על שלילת מעמדו המיוחד של הערוץ.

הסימביוזה הברורה בין ערוץ 14 לרה"מ נתניהו ומפלגת הליכוד

75. ראשית, שדרני ערוץ 14 עצמם מקושרים לנתניהו ולליכוד. למעשה, "הדסק הפוליטי" מורכב מיועצו הפוליטי של נתניהו, הדובר לשעבר של שר התקשורת שלו ומי שהשתתף בעבר בקמפיין הבחירות שלו. להלן מספר דוגמאות:
76. "הפרשן הפוליטי" הבכיר של הערוץ, יעקב ברדוגו, הוא גם היועץ הפוליטי של נתניהו ונחשב לאחד האנשים המקורבים אליו ביותר. בעבר הצהיר חפץ כי כבר לפני כעשור דאג נתניהו "לשתול", כדבריו, את ברדוגו בתחנת הרדיו גלי-צה"ל על מנת שישירת אותו שם. ברדוגו הכחיש. לאחרונה אמר ברדוגו בפה מלא כי מטרת הערוץ היא להביא לניצחון נתניהו והליכוד בבחירות.
77. והנה, לאישוש האמור לעיל בסמוך להגשת רשימות המועמדים מטעם הליכוד לועדת הבחירות המרכזית "שורייך" ברדוגו כחבר ברשימת המועמדים של הליכוד לכנסת ה-26, בבחינת קודם ביצע תעמולה בכובעו כ"פרשן" בערוץ המתחזה לערוץ תקשורת, וכעת יבצע תעמולה בכובעו כחבר ברשימת מועמדים לכנסת.
78. "הכתב הפוליטי", מוטי קסטל, השתתף בקמפיין הבחירות של נתניהו לפני שעבר לעבוד בערוץ. "כתב הכנסת" של הערוץ, אברהם חסון, הגיע למשרה היישר מעבודתו כדוברו של השר קרעי. בדיקת "העין השביעית"¹ העלתה כי חסון אכן משרת ב"דיווחיו" בערוץ את האינטרסים הפוליטיים של מעסיקו לשעבר – ואת אלו הכלכליים של מעסיקו בהווה, שכן, כאמור, שר התקשורת קידם חקיקה שהעניקה לערוץ הטבות בשווי עשרות מיליוני שקלים.
79. דוגמה בוטה אחרת היא ינון מגל, המגיש את התוכנית הפופולרית ביותר בערוץ, שהציג את עצמו בעבר כ"כלי להעברת מסרים" של נתניהו, סיפר כי מאז פרוץ המלחמה תכיפות השיחות ביניהם אף גדלה, וכי הם משוחחים על בסיס קבוע על נושאי אקטואליה ונתניהו

¹ גטניו, 2025, [המקרה של אברהם חסון: ערוץ התעמולה 14 מגיע לשפל חדש והעין השביעית](#)

אף מעיר לו על תכני השידור ועל התבטאויות של משתתפי הפאנל. מגל אף השתתף בעבר בקמפיין הבחירות של נתניהו, ובהמשך יזם עבורו קמפיין מימון המוניים למימון ההוצאות המשפטיות שלו.

80. עוד נחשף בעבר ב"העין השביעית" כי שני שדרנים אחרים בערוץ, יותם זמרי ונועם פתחי, עבדו בקמפיינים של משרדי ממשלה, כך על-פי נתונים² שנחשפו בעקבות בקשת חופש מידע של "שקוף" ועמותת "הצלחה".

81. הקשר בין נתניהו לערוץ בא לידי ביטוי גם בכך שנתניהו הפך אותו לבימה העיקרית של הופעותיו התקשורתיות. זו השנה השישית שבה ראש ממשלת ישראל מחרים את העיתונות בארצו ומסרב להעניק ראיונות לגופים עיתונאיים בישראל. בתקופה זו הופיע פעמים רבות בערוץ 14.

82. הריאיון האחרון שהעניק נתניהו לעיתונות הישראלית המשודרת התקיים ב-20 במרץ 2021, בחדשות 12 בתוכנית "פגוש את העיתונות". העיתונאית רינה מצליח התעקשה לשאול את נתניהו שאלות נוקבות על משפטיו הפליליים, על פיסקו התקציב ועל הניסיונות לפגוע במשטר הדמוקרטי בישראל. שלושה ימים לאחר מכן התקיימו הבחירות לכנסת ה-24, שבהן נתניהו הפסיד (אחרי שכיחן באופן רצוף כראש ממשלה מאז 2009).

83. זו הייתה הפעם האחרונה שבה ישב נתניהו לראיון מול עיתונאי ישראלי שאינו נמנה על חסידי המובהקים והמוצהרים. מאז, קבע את ביתו התקשורת בערוץ 14. הערוץ לא איכזב: כך למשל, ה"ראיון" הראשון שנתניהו קיים מאז המחדל הביטחוני החמור בתולדות המדינה, טבח 7.10, הוענק ליועצו הפוליטי, ברדוגו. ב-23 דקות הראיון לא הוזכרה המילה "מחדל", לא עלתה אפילו ברמז שאלה על אחריותו האישית של המרואיין שכיחן כראש ממשלה ב-14 מתוך 15 השנים האחרונות, ונתניהו לא נשאל מדוע לא הוקמה ועדת חקירה ממלכתית אף שרוב מוחץ בעם דורש את הקמתה.

84. בדיקה עדכנית של "העין השביעית" מצאה כי ערוץ 14 לא נתן במה ולו פעם אחת בכל חודש יולי למרואיין שאינו חלק מקואליציית נתניהו. הממצאים חד משמעיים: 18 חברי קואליציה התראיינו בערוץ לעומת אפס מוחלט של חברי אופוזיציה. כאשר מתעמקים עוד יותר בממצאים מגלים כי מתוך אותם 18 מרואיינים, 14 הם חברי וחברות מפלגת "הליכוד" (אגרי, 2026).

85. התמיכה ההדדית בין נתניהו לערוץ באה לידי ביטוי גם בפרטים טריוויאליים לכאורה: בדיקת "העין השביעית"³ מצאה כי במעט מסיבות העיתונאים שנתניהו מואיל לקיים, הוא מעניק באופן כמעט בלעדי לערוץ 14 את זכות השאלה הראשונה, על מנת למצב את האירוע באופן שיתאים לו.

86. דוגמא לסימביוזה בין ראש הממשלה לערוץ 14 ניתן היה לראות במסיבת העיתונאים⁴ שקיים ערב תחילת עדותו במשפטו הפלילי. ההעדפה לנציג הערוץ הייתה כה בולטת שנתניהו התייחס אליה בעצמו וכינה אותה "בקשיש" במטרה להמעיט בערכה. הנציג,

² ב"ז, 2025, [יותם זמרי ונועם פתחי, טאלנטים של ערוץ 14, קיבלו תשלום עבור קמפיינים ממשלתיים והעין השביעית](#)

³ גטניו, 2026, [בדיקה: נתניהו משקר כשהוא טוען שסדר השאלות במסיבות העיתונאים נעשה בהגרלה וערוץ 14 זוכה "במקרה" | העין השביעית](#)

⁴ אגרי, 2024, [ערוץ 14 מציג: קו ההגנה של נתניהו על טורבו | העין השביעית](#)

- קסטל, "הוגרל" על ידי דוברו של ראש הממשלה להיות מי שיפתח את מסיבת העיתונאים, ובניגוד לעיתונאים האחרים לא הוגבל לשאלה בודדת.
87. השאלות "הרימו להנחתה" עבור נתניהו והיו נראות כמופע מתוזמר מראש, ומיד עם תום מסיבת העיתונאים שב השידור לאולפן מהדורת החדשות של ערוץ 14, שם פתח ברדוגו את "פרשנותו" בקביעה: "נאום מאוד בטוח, בוטח, מחודד מאוד של בנימין נתניהו". במקביל, אנשי ערוץ 14 אראל סג"ל ומגל קידמו בחשבוניותיהם ברשתות החברתיות הפגנת תמיכה בנתניהו שתוכננה להיערך מחוץ לבית המשפט. למחרת, אופי הסיקור נמצא חופף אחד לאחד למסריו של נתניהו, בהם קונספירציות "תפירת התיקים" וה"דיפ סטייט".
88. השירות שמעניק הערוץ לנתניהו ולליכוד הוא כה בוטה, עד שהוא מוביל לאירועים קומיים כמעט, כמו למשל תגובתה⁵ של חברת הכנסת מהליכוד קטי שטרית לשדרן שהעז להיכנס לדבריה באחת מתוכניות הערוץ: **"מכם אני לא מצפה להתקפה, יש ערוצים אחרים. מכם אני מצפה שנותנים את המרחב דיבור להסביר את עצמנו"**.
89. בעבר אף פרסמו בערוץ⁶ בטעות את דף המסרים עצמו. באתר האינטרנט של הערוץ עלתה ידיעה המבוססת על דבריו של ברדוגו ב"מהדורת החדשות", אולם שכחו למחוק את ההוראות של מי שכתב בפועל את הדברים ("צריך לדבר על זה שזה מקרב לעסקה", "שים לב [יכולים להיות גם אסונות עם החטופים עכשיו]", "אתה חייב לדבר שאין כאן מקריות [בחיסול סינוואר]"), וחשפו כי מדובר בתדרוך שחובר כפי הנראה על-ידי יועץ אחר של נתניהו או נתניהו עצמו.
90. בדיקה מקיפה שנערכה על-ידי "העין השביעית", והתפרסמה במסגרת מאמר אקדמי, ניתחה את מסרי התעמולה של נתניהו במהלך שנת 2024 ומצאה כי הם הודהו בערוץ באופן מסיבי, חסר פרופורציות ונטול כל ביקורתיות, כשהשדרנים בערוץ מאמצים באופן מלא לא רק את מסרי הקמפיין של נתניהו אלא ממש את מילות הקוד אותן ביקש להחדיר לשיח.
91. דוגמה אחת לכך הוא הסלוגן "ניצחון מוחלט" שנתניהו ויועציו החליטו לאמץ כמה חודשים לאחר טבח 7.10, כדי להצדיק את המשך המלחמה על רקע החשש כי סיומה יביא לפירוק הקואליציה. מגל שיווק כובעים שעליהם מתנוסס הסלוגן של נתניהו, הקפיד לחבוש אותם בכל תוכנית של "הפטרייטים", והם כיכבו גם בתוכניות אחרות בערוץ (מגל גם ניסה לנצל את ההזדמנות על מנת למכור את הכובעים, ניסיון שנעצר בעקבות הסיקור ב"העין השביעית" ותלונות של "התנועה לרגולציה הוגנת").
92. דוגמה נוספת היא הציות של הערוץ לאחר שנתניהו ניסה לשנות את שמה של מלחמת עזה ("מלחמת חרבות ברזל", בשמה המקורי), ל"מלחמת התקומה", שם שיהדהד את דף

⁵ אגרי, 2024, [בערוץ 14 חושבים שמדינת ישראל צריכה להיות דיקטטורה. אזעקת אמת, דו"ח מס' 1 | 2העין השביעית](#)

⁶ אגרי, 2024, [באתר ערוץ 14 פרסמו בטעות את דף המסרים ובו הוראות שהוכתבו ליעקב ברדוגו ע"י אנשי נתניהו והעין השביעית](#)

- המסרים שלו: התנערות מאחריות למחדל והצגת המלחמה כמופע של "ניצחון מוחלט".
 ערוץ 14 הוא כלי התקשורת היחיד שאימץ והדהד⁷ את השם החדש.
93. הערוץ גם מקדם את הקמפיין של נתניהו לביטול משפטו הפלילי. באחת הפעמים שבהן קידם ברדוגו את היוזמה, פאנליסט בערוץ טען כי מדובר ביוזמה פסולה וכי הוא מעוניין לראות את נתניהו "יוצא זכאי", היועץ/פרשן היסה אותו באגרסיביות⁸ ("תעשה את הנסיונות שלך על הגב שלך, לא על הגב של ראש הממשלה"). דוגמה ל"דיווח חדשותי" של הערוץ על היוזמה (קסטל): "הכדור עובר לנשיא הרצוג שיצטרך לבחור בין קריעת העם בהמשך ניהול ההליך שמיליוני אזרחי ישראל אינם מאמינים בו, לבין חנינה שתביא סופסוף מזור וסיום לסאגה שמטלטלת את ישראל שנים רבות".
94. נתניהו זוכה בערוץ 14 בעקביות למחמאות גורפות, קרדיט בלעדי על הצלחות ואמון עיוור – לעתים באופן מוצהר, כולל שידור סרטוני תעמולה מטעמו בערוץ. דוגמה אופיינית היא הכרזתו של מגל בשידור כי "אני סומך על נתניהו, גם כשהוא בהרדמה מלאה, יותר משאני סומך על גנץ או לפיד" או אמירה⁹ של חבר פאנל אחר לפיה "עם ישראל חייב לו משהו שאני לא חושב שאי פעם היו חייבים פה למישהו, אולי למעט דוד בן-גוריון".
95. אפילו הסקרים המשודרים בערוץ מוטים באופן ניכר לטובת נתניהו ומפלגתו. באופן עקבי, לאורך שנים, הסקרים שמציג ערוץ 14 נבדלים באופן דרמטי מהסקרים בערוצי החדשות ומעניקים יתרון בפער בולט לליכוד ולגוש נתניהו.
96. ערוץ 14 משרת את דף המסרים של נתניהו גם כשהוא שקרי וגם כשהוא סותר את העמדות שקודמו על ידי נתניהו והערוץ רק לפני רגע, תוך כדי שלא ניתן פתחון פה אמיתי לעמדות ומסרים אחרים. כך למשל, במשך יותר משנה הציג ערוץ 14 קו עקבי נגד עסקת חטופים¹⁰: תקף בבוטות את התומכים בעסקה ובני משפחות חטופים. במהדורות הערוץ השתדלו להתעלם מהמאבק להחזרת החטופים ובתוכניות השוואתיות את התומכים למשתפי פעולה עם חמאס. אולם, ברגע שנתניהו שינה את דעתו¹¹ התיישרו בעקבותיו העורכים, המגישים, הפרשנים והפאנליסטים של הערוץ והחלו לפתע לתמוך בעסקת החטופים שעליה נאלץ נתניהו לחתום.
97. אנקדוטה שהדגימה באופן חי את היותו של הערוץ ערוץ תעמולה למען נתניהו ולא ערוץ ימני אידיאולוגי התרחשה בתוכנית "הפטרויטים", עת המגיש מגל סילק¹² בבוטות איש ימין שהפריע לתוכנית במחאה על מדיניות ממשלת נתניהו ברצועה, מדיניות שמעט קודם לכן נתניהו ובעקבותיו ערוץ 14 התנגדו לה בתקיפות.

7 אגרי, 2024, [בערוץ 14 משכתבים את ההיסטוריה לפי דף המסרים של נתניהו. אזעקת אמת, דו"ח מס' 4 | העין השביעית](#)

8 "העין השביעית", 2025, ["עקב ברדוגו רומז כי נתניהו יסכים להודות בפשעי תמורת חנינה"](#)

9 אגרי, 2024, [בערוץ 14 חושבים שה-7 באוקטובר הוא חלק מנס ומשפחות החטופים משרתות את סינואר. אזעקת אמת, דו"ח מס' 3 | העין השביעית](#)

10 אגרי, 2025, [בערוץ 14 היו נחרצים בהתנגדותם לעסקת חטופים - עד שנתניהו החליט אחרת. העין השביעית](#)

11 "העין השביעית", 2025, [X \ העין השביעית ב-X: "זו עסקה להפקרת חטופים! עד שנתניהו מחליט אחרת ואז זו עסקה שהיא נכונה ובעצם בכלל לא לכל אחד צריכה להיות דעה #ערוץ 14 והיפוכו לערוץ 14 יש דעה עקבית ונחרצת. הדעה של נתניהו" https://t.co/11N1Yv8mGa https://t.co/gGLCabwyMA](#)

12 טאובסיג, 2026, [ינון מגל גירש בכוח מפגין ימין שהתפרץ לאולפן "הפטרויטים" על מנת למחות על מדיניות ממשלת נתניהו בעזה. העין השביעית](#)

98. בהקשר של הבחירות הקרובות, פאנליסטים קבועים בערוץ מתמודדים בבחירות המקדימות של הליכוד ומקבלים במה בערוץ להפצת הקמפיין שלהם וכן תמיכה במועמדותם.
99. כך למשל, ארז תדמור, פאנליסט קבוע בערוץ 14 ומתמודד בפריימריז של הליכוד שלפי אייטס מה-4.7 "הפתיע והגיע למקום ה-6 בסקר 'פריימריז הליכוד של 14C'". הטייטל שלו הוא "פרשן ומגיש רדיו גלי ישראל". מבלי שום גילוי נאות על התמודדותו בפריימריז.
100. להלן ציטוט של תדמור משידורי הערוץ לאחרונה: "טובת המדינה זה שהימין ינצח בבחירות ולא תקום לנו פה ממשלת שמאל מופקרת עם האחים המוסלמים ועם אנשים שיעשו פה דיקטטורה, שיסגרו את הערוץ הזה ואת גלי ישראל ויזרקו אותנו אולי למעצר. טובת המדינה זה לנצח בבחירות, וכדי לנצח בבחירות צריך רשימת ליכוד שתהיה אטרקטיבית וטובה ותהיה מנוע נוסף שיסייע לליכוד להביא בוחרים ולא משקלות. וצריך להגיד, בשיטה הקיימת, כל מיני מפקדי ארגונים וכאלה [...] השיטה הקיימת לא מאפשרת לבנות את הרשימה כפי שהיא צריכה להיות. וצריך למצוא את הדרך לתקן את זה [...] צריך לתת לנתניהו, צריך לתת לליכוד את הכלים לנצח את הבחירות האלה. זה חיוני לעתיד עם ישראל ומדינת ישראל". ארז תדמור, "חמש", ערוץ 14, 26.4.26.
101. פאנליסטים קבועים נוספים בערוץ המתמודדים בבחירות המקדימות בליכוד הם: עו"ד דוד פטר, דרור קפאח ונוספים.
102. הנה ציטוט של עו"ד פטר: "עם מה נבחר ציבור מגיע לבוחרים שלו לקראת יום הבחירות עם ההישגים והביצועים שלו במשרד שבו הוא מכהן. א' ב' של דמוקרטיה, אלא שאת הא' ב' הזה כבוד השופט נועם סולברג, בשבתו כיו"ר ועדת הבחירות, מנסה לסכל בצורה שיטתית החלטה אחר החלטה ומטיל קנסות על נבחר ציבור שעשו את החטא הבא - צילום סרטון בלשכה שלהם". דוד פטר, "שבע", ערוץ 14, 24.6.26.

ערוץ 14 פועל למען נתניהו והליכוד במסגרת תעמולת בחירות

103. בערוץ מגיבים באופן מידי וסימביוטי למסרי הקמפיין של נתניהו. כך למשל כשהחל בקמפיין נגד המועמד בבחירות יו"ר מפלגת ישר, גדי אייזנקוט, כשהלה עקף בסקרים את נפתלי בנט כמועמד המוביל באופוזיציה¹³ מיד עלו בערוץ 14 עם הקמפיין. התוצאה: השם אייזנקוט נאמר 313 פעמים. בממוצע 5.8 פעמים בכל שעת שידור (כולל פרסומות) כלומר: אזכור אחד כל 10 דקות ו-21 שניות, בשלושת הימים לאחר הציוץ של נתניהו שפתח את הקמפיין. כל האזכורים שליליים כמובן ומתיישרים עם דף המסרים של הליכוד ורה"מ נתניהו¹⁴.
104. נתניהו, מצידו, משלב את ערוץ 14 בקמפיין התעמולה שלו. כך למשל בקבוצת הווטסאפ "מלוכדים ניוז" פורסם ב-20.7.26, יום הבחירות המקדימות של מפלגת "הדמוקרטים", כי "נתניהו מזהיר: 'אם יאיר גולן ואיזנקוט יעלו לשלטון הם יסגרו את ערוץ 14 ויצנזרו

¹³ רה"מ בנימין נתניהו, טוויטר, 12.7.26, <https://t.co/nRepCxNmZ5> "ממשלה בלי טיבי" <https://t.co/nRepCxNmZ5> - בנימין נתניהו ב-X: "אין לגדי

¹⁴ שקרים ורעל ערוץ 14, טוויטר, 15.7.26, <https://t.co/nRepCxNmZ5> "שקרים ורעל 14-X: 'הלכנו לבדוק את הקמפיין שמנהל ערוץ 14 נגד אייזנקוט. התוצאה: השם אייזנקוט נאמר 313 פעמים. בממוצע 5.8 פעמים בכל שעת שידור (כולל פרסומות). כלומר: אזכור אחד כל 10 דקות ו-21 שניות. דף המסרים של הליכוד מתורגם לערוץ טלוויזיה."

את הימין מהרשתות החברתיות, הם רוצים להכתיב לאנשים מה לראות ומה לחשוב. הם יפעילו כאן משטרת מחשבות. כל ערוצי התקשורת עד הקמת ערוץ 14, נשלטו לגמרי על ידי השמאלי".

105. בהתאם למחקר שבוצע בשבועות האחרונים, על ידי חן אגרי מאתר העין השביעית, החל ממועד כניסתו לתוקף של האיסור על תעמולה בטלוויזיה, עולה כי הערוץ מתמקד בעיקר בתעמולה, הבאה לידי ביטוי בשלושה מאפיינים עיקריים – הזמנה לראיונות כמעט באופן בלעדי רק של נציגי הקואליציה הנוכחית והתומכים בממשלה, קריאות מפורשות לתמיכה ולהצבעה לליכוד בבחירות, ביקורת רק ואך ורק על המתחרים העיקריים של הליכוד בבחירות.

106. להוכחת האמור לעיל מצ"ב שני קבצים המציגים תמצית תוכן של דברים נאמרו בשידורי הערוץ החל מיום 28.8.26 לפי חלוקה של התוכנית, הקטע בתוכנית שבו נאמרים הדברים, שם הדובר ותמצית תוכן הדברים המהווים תעמולה. כל אלו מוכיחים את שלושת המאפיינים האמורים כמעט בכל שידור ושידור של הערוץ. הקבצים שיצורפו להלן כוללים מאות מקרים של תעמולה בוטה לטובת נתניהו ושל ביקורת תעמולתית כנגד המתחרה הראשי שלו המועמד גדי אייזנקוט. להמחשה נצטט רק מעט שבמעט בלבד מכלל הרשימה:

תעמולה בוטה לטובת נתניהו

- **אבישי בן חיים** (08-09-2026): כשאתה מסתובב היום ברחוב או כשאני מסתובב היום ברחוב אני אומר ככה - ביבי מעולם לא היה חזק כמו שהוא עכשיו. מעולם לא זוכר כזה דבר".
- **אלי גולדשמיט** (08-09-2026): בן גוריון הקים את מדינת ישראל. ביבי נתניהו חילץ אותה מהאיום הקיומי".
- **ינון מגל** (10-09-2026): נתניהו ומדינת ישראל זה היינו הך".
- **ארז תדמור** (30-08-2026): מי האדם שבמשך שלושים שנה הוביל לבד מול כל העולם... מנע הקמת מדינה פלסטינית... בנימין נתניהו".

ביקורת קיצונית על אייזנקוט

- **יותם זמרי** (31-08-2026): אייזנקוט הציע להיכנע, לא עכשיו. ... הוא לא היה רוצה את הכלים שהביאו אלינו את המצב עכשיו, את המצב הטוב בעזה... הוא רצה להיכנע הרבה לפני שניצחנו".
- **נועם פתח** (06-09-2026): גדי אייזנקוט, תודה לאל שזה היריב של רה"מ נתניהו, רצה לקפל את המלחמה הזאת בהפסד מביש, להפוך את דור הניצחון לדור ההפסד. ... התבוסתן הזה או הוויר הזה, זה הכול".

- **דובר 18": (2026-09-14)** גדי אייזנקוט הולך לממשלת שמאל ביחד עם מנסור עבאס ויאיר גולן, ויקימו פה ממשלת בתמיכת האחים המוסלמים שתתחיל את סופו של המפעל הציוני במדינת ישראל".

מצ"ב העתק הקבצים מסומנים כנספח 2.

ערוץ 14 הוא ערוץ תעמולה למען נתניהו והליכוד - לא ערוץ חדשות

107. ערוץ 14 מעניק את השירותים הפוליטיים עבור נתניהו ו"הליכוד" בתחפושת של ערוץ חדשות שזה לבושו החיצוני אך בפועל פועל מחוץ למסגרת של הנורמות והאתיקה העיתונאיות; ובתחפושת של כלי תקשורת אידיאולוגי "ימני" ו"דתי". הוא מנצל את התחפושת של מערכת עיתונאית על מנת לבקש את ההגנות הקבועות בחוק ובפסיקה לעיתונאים.
108. דו"חות "העין השביעית" חושפים באופן שיטתי ומסודר, באמצעות חומרים ממסך ערוץ 14 עצמו ומחשבונות המדיה החברתית של אנשיו, כי ערוץ 14 אינו זכאי ליוקרה ולחסינות של כלי תקשורת עיתונאי.
109. במסגרת ניטור שיטתי, תקופתי ועקבי של שידורי הערוץ, מצאנו שבעה נושאי ליבה המאפיינים את ערוץ 14 כערוץ תעמולה:
 1. הפצת מידע כוזב (Fake News).
 2. קריאה לאלימות, ביצוע פשעים ופשעי מלחמה.
 3. הסתה נגד האופוזיציה, מערכת המשפט, הצבא ומתנגדי הממשלה.
 4. מתקפה על התקשורת והעיתונות.
 5. הפצת תיאוריות קונספירציה.
 6. הפצת תעמולה ודף המסרים של נתניהו והליכוד.
 7. קידום תפיסת עולם אנטי-ליברלית: מיזוגניה, להט"בופוביה ואנטי-חילונית.
110. גם אם ניתן לאתר פרסומים מסוגים אלה גם בכלי תקשורת אחרים, הרי שעוצמתם ותדירותם פחותה לאין שיעור מהמתרחש בערוץ 14. פרסומים כאלה, של חדשות כזב, הסתה לאלימות, תעמולה ממשלתית וכיו"ב, אינם מוגבלים רק למסך הערוץ אלא נפוצים גם ואולי אף יותר, בחשבונות המדיה החברתית של אנשיו – שלחלק מהם תפוצה דומה ואף גדולה יותר משל השידורים עצמם.
111. ערוץ 14 מותח כל פעם את גבולות השיח לאופקים קיצוניים יותר ויותר. לעתים נדירות הערוץ משדר תיקון או התנצלות, כשמדובר בשקרים בוטים החושפים את הערוץ לתביעות דיבה או אמירות המעוררות בחילה ציבורית יוצאת דופן שנאמרו על-ידי אורחים ולא מגישים קבועים. אלא שבערוץ נוהגים דרך קבע להזמין מרואיינים הידועים כמפיצי הסתה, קונספירציות וכיוצא בזה, מעניקים להם בימה ושואלים אותם שאלות מכוונות.
112. בעוד ייתכן שאמירה מסוימת תיתפס על-ידי הצופה הסביר כביקורת לגיטימית אם תשודר בכלי תקשורת אחר, בערוץ 14 הצופה הסביר יבין אותה בתוך ההקשר הרחב שמספק הערוץ. הן מבחינה כמותית והן מבחינה מהותית.

113. מבחינה כמותית, כל התבטאות יחידה היא חלק בלתי נפרד ממערך שלם של תעמולה והסתה. תדירות ועוצמת ההתבטאויות והפרקטיקות המסיתות שהערוץ מקדם צובעות כל התבטאות שלו ושל אנשיו.
114. מבחינה מהותית, ברקע כל התבטאות יחידה של הערוץ ושל אנשיו עומד דף מסרים ומטרות רעיל ומתעדכן של נתניהו ודובריו. לא ניתן לתפוס התבטאות יחידה המשודרת בערוץ 14 או מתפרסמת על-ידי אנשיו תוך התעלמות מהאקלים הפוליטי והציבורי שבו הן נאמרות.

להלן מספר לא ממצה של דוגמאות במשך השנים עבור כל קטגוריה

הפצת מידע כוזב (Fake News)

115. דיסאינפורמציה ומיסאינפורמציה הן האיום הגלובלי הגדול ביותר, קבע דו"ח הסיכונים הגלובלי של פורום דאבוס לשנת 2024. גם כתב העת Nature, שהקדיש גיליון מיוחד לנושא, קבע כי חדשות הכוזב הן הסיכון הגדול ביותר לאנושות כיום. המונח נועד לתאר הפצה שיטתית של שקרים והטעויות והפך למטבע לשון נפוץ עם עלייתו של דונלד טראמפ בקמפיין לנשיאות ארה"ב ב-2016.
116. חדשות כוזב מזוהות עם גשוג תנועות פופוליסטיות ברחבי העולם וסגנון התעמולה הייחודי שלהן, העושה שימוש באלגוריתמים של הרשתות החברתיות לצורך הפצת תעמולה גזענית שקרית, השמצות לא מבוססות וסרטונים מזויפים שנוצרו באמצעות בינה מלאכותית.
117. כלי תקשורת ייעודיים משמשים חלק חשוב במערכים אלה, שבעברית ניתן להם הכינוי "מכונת רעל". הללו מספקים מעטה מזויף של מקצוענות עיתונאית כדי לבטל את שארית ההגנות של קהל היעד.
118. הפצת חדשות כוזב מפוררת את בסיס תפיסת המציאות שלנו כחברה משותפת ויוצרת שני עולמות מקבילים, אחד אמיתי ואחד מזויף ושקרי, שנתפסים שניהם כמציאות האמיתית.

ציטוטים משידורי הערוץ

119. "התקיפה של פלסטיני ביום ירושלים שהובאה בתקשורת וברשתות היא פייק". איתמר פליישמן, "הפטריטים", יוני 2023.
- העובדות: התקיפה תועדה בסרטון, לצד תקיפות נוספות של משתתפי המצעד שהופנו כלפי עיתונאים.
120. "אני אגלה לך סוד, יש כאן מלחמת הכופרים נגד המאמינים... ומי הפקיר את היהודים שם בשואה אתה יודע? השמאלנים האלה שהקימו, מפא"י, היה על הרכבות כתוב מפא"י". אמנון יצחק, ריקלין וסג"ל, 19.6.2023 (בעקבות הסערה שהתעוררה וקביעת נציב פניות הציבור של הרשות השנייה, התנערו בערוץ מהדברים והודיעו כי לא יזמינו יותר את יצחק).
121. "קראתי את כל הנאום של פוקס [...] חיפשתי שם טרור ערבי בזכוכית מגדלת, ניסיתי להבין מי האויב". יותם זמרי, "הפטריטים", 8.7.2024.

העובדות: חלק נרחב מנאומו של מפקד פיקוד מרכז היוצא, האלוף יהודה פוקס, הוקדש לסקירת האתגרים הרבים מול הטרור והפעילות של צה"ל מול הטרור.

122. "בדיוק קראתי עכשיו שאסתר חיות הצילה את הנכד שלה מהתופת באמצעות אחד מגורמי הצבא שהיא הכירה ושלחה אותו לחו"ל". דנה ורון, 6.11.2023.

העובדות: אף נכד של נשיאת ביהמ"ש העליון בדימוס חיות לא נכח במאורעות ה-7 באוקטובר, וממילא לא הוצל ולא נשלח לחו"ל. ורון גם הודתה בשקר בראיון לתקשורת.

הפצת תיאוריות קונספירציה

123. הפצת תיאוריות קונספירציה היא סעיף מובחן של הפצת חדשות כוזב המשולב באלמנטים של תעמולה והסתה. תיאוריות קשר נתפרות כפתרון רטורי אולטימטיבי למתקפה מאורגנת על קבוצות ויחידים שמנגנון התעמולה הפופוליסטי מסמן כאויבים, וכמכשיר תיוג המאפשר בריחה של השליט מאחריות לכשלים ומחדלים.
124. תיאוריות קשר מרכזיות המופצות בערוץ 14 הן אלו של "הדיפ-סטייט" (גורמים עלומים הם מנהלי המדינה בפועל בכוונת זדון וחשאיות) אשר יובאה מארצות-הברית כעיקרון מארגן של המתקפה על כל המוסדות הממלכתיים ושומרי הסף.
125. "תפירת התיקים" (קשירת קשר של המשטרה, הפרקליטות, התקשורת ומערכת המשפט להפללה של נתניהו), פותחה על-מנת להתמודד עם האישומים הפליליים של שוחד, מרמה והפרת אמונים נגד נתניהו.
126. ה"בוגדים מבפנים" ("השמאל"), צמרת הצבא והמפגינים נגד הממשלה קשרו קשר עם חמאס לביצוע טבח 7 באוקטובר, שנתפרה על מנת להסיר מעל נתניהו את האחריות למחדל ולהטיל אותה על מי שסומנו כאויבי העם.
127. ישנן גם קונספירציות נקודתיות יותר, הצצות עת נוצר הצורך להצדיק מהלך או מחדל של השלטון ולמצוא שעיר לעזאזל. למשל, הקונספירציה שלפיה חברי המחנה-הממלכתי בקבינט המלחמה הם סוכנים זרים של המפלגה הדמוקרטית, שנפוצה בשלהי התקופה בה המפלגה הייתה חברה בממשלה ונועדה להכתים אותה בכשלונות (אמיתיים או מדומיינים).
128. מחקר שנערך בידי חוקרים מהאוניברסיטה העברית ואוניברסיטת תל-אביב מצא כי תדירות הצפייה בערוץ 14 מגבירה את האמונה בקונספירציות בדבר מעורבותם של גורמים ישראלים במתקפת חמאס. לפי המחקר, הסבירות לאמונה בקונספירציות היא פי 1.4 גבוהה יותר בקרב צופים תדירים בערוץ 14, גם כשהם באותו גיל, מידת דתיות ועמדה פוליטית. לשם השוואה, תדירות חשיפה לרשתות החברתיות מגבירה פי 1.3 את הסיכוי לאמונה בקונספירציות. לעומת זאת, הצפייה בערוץ 12 מפחיתה את האמונה בקונספירציות פי 0.74.¹⁵

ציטוטים משידורי הערוץ

129. "צח ימים, צ.ח. תשעים ושמונה פעמים הגיע ראש הממשלה להוכיח שהוא צח ונקי מכל השטויות, מכל האירועים. ... זה אחד האירועים המחפירים. זה היה אחד האירועים הכי

פרסיקו, 2023, מחקר: תדירות הצפייה בערוץ 14 מגבירה אמונה בקונספירציות. [העין השביעית](#)

שמחים של אביחי מנדלבליט, האיש, איש הכאוס, איש הנורא ביותר בחברה הישראלית, האיש שצריך להיות מוקע מכל מקום בחברה הישראלית. ... כשהוא בא בעצם לתפור את ראש הממשלה". יעקב ברדוגו, "שבע", ערוץ 14, 24.6.26.

130. "אבל אני רוצה כן לומר משהו שהוא שוב חוזר לעניין הסוציולוגי. תראי, אתמול ניתן פסק דין מזעזע של בית המשפט השלום בירושלים... גם שם אתה רואה את הקשר ההדוק בין קשת שתיים עשרה לבין המערכת המשפטית במשרד המשפטים לבין בתי משפט... כי בעצם גדי איזנקוט, התכלית שלו זה לשמר את מנגנוני הדיפ סטייט, את ההגמוניה הישנה, וזה נחשף כאן בצורה מאוד ברורה. קשת שתיים עשרה עובדת בשביל גדי איזנקוט, שעובד בשביל ה'דיפ סטייט' הישראלי". "המהדורה המרכזית", ערוץ 14, 30.7.26.

131. "וזה שופט בבית משפט השלום בירושלים שאני אמרתי אתמול או שהוא טיפש גמור או שהוא רשע גמור... רק שפה מדובר בקרטל של עולם התקשורת ועולם המשפט". "הפטריטים", ערוץ 14, 30.7.26.

132. "אלה פגעו בביטחון המדינה. נקודה. הכניסו מעטפות, יצאו מעטפות, לקחו את הזמן של נתניהו. שלושת השופטים האלה, יחד עם הפרקליטות, פגעו בביטחון המדינה. כן, בידוע, מתוך כוונה, להכשיל את נתניהו". "שבע", ערוץ 14, 18.6.26.

133. "התחושה שלי קשה מאוד בערב הזה כי זה מזכיר לי את ה-7.10. אותו 7 באוקטובר שבו ניסו למנוע, גם רונן בר וגם הרצי הלוי, מהכוח המדיני במדינת ישראל לקבל את ההחלטות". יעקב ברדוגו, "המהדורה המרכזית", ערוץ 14, 3.11.24.

134. "זה בסדר להגיד שהייתה בגידה בשבעה באוקטובר בגידה של ראש השב"כ ושל ראש אמ"ן". "הפטריטים", ערוץ 14, 8.6.26.

קריאה לאלימות, ביצוע פשעים ופשעי מלחמה

135. הסתה לאלימות היא עבירה במדינת ישראל. האיסור על כך חל ספציפית גם על כלי תקשורת, הן לפי אסדרת התקשורת של הערוצים המסחריים והן לפי תנאי הרישיון שלהם. אלא שהייעוץ המשפטי לממשלה כמעט ולא פועל נגד הסתה מסוג זה המתבצעת על-ידי יהודים, ואילו הרשות השנייה אינה פועלת נגד ערוץ 14, פלטפורמת תעמולה המשרתת תדיר את הממשלה.

136. עוד טרם ה-7 באוקטובר, עסקו בערוץ 14 בהפצת מסרים מסיתים כלפי מתנגדי הרפורמה המשפטית, ראשי אופוזיציה בהווה ולשעבר, היועצת המשפטית לממשלה, שופטים, התקשורת וקבוצות נוספות שסומנו כמאיימים על שלטון נתניהו.

137. מפרוץ המלחמה מסרים אלו הקצינו, והתווספה אליהם הסתה כלפי האוכלוסייה הפלסטינית בעזה ובכלל זה קריאה לביצוע פשעי מלחמה. התבטאויות כאלה אף נכנסו לתלונה שהוגשה נגד ישראל בבית המשפט הבינלאומי בהאג. למעשה, ערוץ 14 היה כלי התקשורת המצוטט ביותר בדו"ח.

138. דוגמה מייצגת היא מונה ההרוגים העזתים שהוצב בדף הבית של אתר האינטרנט של הערוץ, שהוגדרו כולם "מחבלים", זאת למרות שגם לפי ההערכות המקלות ביותר - מחצית מהם היו אזרחים, רובם נשים וילדים.
139. ב- 23.9.24 פנו "זולת - לשוויון וזכויות אדם", "הבלוק הדמוקרטי הישראלי" ו"התנועה לרגולציה הוגנת" ליועמ"שית ולפרקליט המדינה בבקשה לפתוח בחקירה נגד התבטאויות פליליות בערוץ 14.
140. "החל ממוצאי השבת הנוראה, כוכבי ערוץ 14, מנחיו, הפאנליסטים שלו ומרואיינים שנבחרו להתראיין בערוץ, הסיתו באופן גלוי בוטה ובלתי ניתן לפרשנות אחרת, לביצוע השמדה, פשעים נגד האנושות ופשעי מלחמה כלפי אזרחי עזה ולעיתים כלפי 'הערבים' גם בגדה המערבית", נכתב בפנייה, "דברים אלו הופיעו בתכניות הערוץ כמעט מדי יום וערב. מסקירת התכנים לאורך חודשים ולרוחב כלל לוח השידורים בערוץ, ניתן להבין שלא מדובר בפליטת פה של אדם כזה או אחר, אלא קו מערכתי שכל כולו מוקדש לערעור האבחנה בין תושבים חפים מפשע בעזה לבין טרוריסטים מחמאס, ועידוד פגיעה פיזית בהם בדרכים שונות, יצירתיות ומחליאות כאחד. ערוץ 14 הפך מאז ה-7 באוקטובר לפלטפורמה להסתה לביצוע פשעים חמורים". לפנייה נוסף נספח ובו כ-250 דוגמאות.
141. לאחר שפניות לרשויות לא הניבו כל פעולה, הוגשה עתירה לבג"ץ בדרישה לפתוח בחקירה נגד שידור הסתה לרצח עם, אלימות וגזענות בערוץ 14. העתירה הוגשה על-ידי הבלוק הדמוקרטי, מכון זולת והתנועה לרגולציה הוגנת נגד ערוץ 14, משטרת ישראל, פרקליט המדינה והיועצת המשפטית לממשלה.
142. העותרים מבקשים מבג"ץ להורות על פתיחה בחקירה פלילית נגד ערוץ 14 בטענה ששידור "התבטאויות חוזרות ונשנות המהוות הסתה לרצח עם, הסתה לאלימות והסתה לגזענות". בעתירה נדרש בג"ץ להורות על חקירת ערוץ 14 בחשד לעבירה על שלוש עבירות פליליות: הסתה לרצח עם כמוגדר באמנה למניעת רצח עם עליה חתומה ישראל, והסתה לאלימות ולגזענות על-פי חוק העונשין הישראלי.
143. העתירה דורשת לברר חשדות אלו כנגד הגורמים העומדים מאחורי שידורי הערוץ, בהם בעלים, עורכים בכירים וחברי הנהלה, אשר עשויים לשאת באחריות פלילית בגין עבירות אלו. הבעלים של הערוץ הוא איש העסקים ממוצא רוסי יצחק מירילשוילי, בנו של האוליגרך מיכאל מירילשוילי.
144. "כמו כן", מוסיפים העותרים, "גם הדוברים עצמם עשויים לשאת באחריות פלילית בגין ההתבטאויות ועל כן ראוי כי חשדות פרטניים כנגד הדוברים השונים, בפרט הדוברים הקבועים להם מיוחסות התבטאויות מסיתות רבות, ייחקרו גם הם".
145. העותרים מבהירים כי העתירה הוגשה רק לאחר מיצוי ההליכים מול הרשויות הרלוונטיות. כבר ב-23.9.24 פנו העותרים ליועמ"שית ולפרקליט המדינה בבקשה לפתוח בחקירה נגד התבטאויות פליליות בערוץ 14, בטענה כי "הפך מאז ה-7 באוקטובר לפלטפורמה להסתה לביצוע פשעים חמורים".

ציטוטים משידורי הערוץ

146. "דובר 1: השנאה תמשיך להתקיים ואם אתה לא תכחיד, סליחה על הביטוי, וההשמדה הזאת, היא צריכה להיות באופן לא פרטני ולא נקודתי כמו שאמר החבר שלי כאן, היא

- צריכה להיות באופן גורף. דובר 2: אתה אומר תוכנית ההגירה בכל הכוח, פשוט לאפשר לאנשים, אה, לצאת. דובר 1: או שיהיו אוכל לדגים". "חמש", ערוץ 14, 30.7.26.
147. "אנחנו צריכים להיות גם אחרי שחמאס יפורק וגם אחרי שהרצועה תהיה מפורזת, אנחנו צריכים לזכור דבר אחד. החמאס הוא רק סימפטום של בעיה הרבה יותר גדולה ברצועת עזה, וזה האוכלוסייה העזתית. האוכלוסייה העזתית הזאת, יש לה אנרגיה פנימית להוציא עוד חמאס חדש גם אחרי שנפר-- נפרק. [...] צריך לזכור שיש פתרון אחד לעזה ... הגירה, הגירה ועוד הגירה של העזתים החוצה". "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 30.7.26.
148. "אין אוכלוסייה בעזה, יש 2.5 מיליון טרוריסטים - לכן אין משמעות ל'הקש בגג'". אליהו יוסיאן, "ישראל נלחמת", 20.6.2024.

הסתה נגד האופוזיציה, מערכת המשפט, הצבא ומתנגדי הממשלה

149. תפקיד ראשון במעלה של התקשורת הוא להיות ביקורתית כלפי מוקדי הכוח בחברה, במערכת השלטונית והאזרחית. ביקורת עיתונאית, בין אם היא באה בצורה של דיווחים או פרשנות, בנויה על מסד עובדתי ועל איסוף מידע ואימותו. עיתונות אמורה לפעול ללא משוא פנים, לחשוף ולהציף עובדות שיש בהן עניין לציבור, גם אם הן אינן פופולריות או עומדות בניגוד להלכי רוח ומוסכמות ציבוריות.
150. בערוץ 14 הביקורת העיתונאית היא כסות חלולה למופעים של הסתה כלפי כל מי שמאיים על השלטון אותו הערוץ משרת. מספר מאפיינים מבדילים בין ביקורת עיתונאית לגיטימית וחיונית לבין הסתה פסולה המשודרת בערוץ.
151. התמקדות בהאשמה בבגידה ופגיעה בעם ובביטחון המדינה, המזהה את מושאי ההסתה עם אויבי המדינה; התבססות על סברות, מניפולציות ואף שקרים ממש (כפי שהודגם גם בקטגוריית חדשות הכוזב); דגש על לעג, גיחוך ודה-הומניזציה; שירות עקבי של הצרכים הפוליטיים של נתניהו וממשלותיו.
152. ההסתה בערוץ 14 מתמקדת במוסדות המדינה (נתייחס כאן להסתה נגד מערכת המשפט ונגד מערכת הביטחון) ובמתנגדים לממשלה (תנועות המחאה והאופוזיציה בכנסת).
153. תקיפת המוסדות הממלכתיים ("דיפ-סטייט") היא יסוד מוסד בתעמולה של מנהיגים פופוליסטיים ברחבי העולם, המבקשים לפורר את השדרה המקצועית של השירות הציבורי על מנת לשלוט בו ללא מיצרים. בישראל נוספה לנתניהו מוטיבציה נוספת עם הסתבכותו בפלילים. מאז החלו חקירותיו וביתר שאת מאז החל משפטו הפלילי, בעבירות של שוחד, מרמה והפרת אמונים, מנהל נתניהו קמפיין חורמה נגד מערכת אכיפת החוק.
154. מאז החלה ההפיכה המשטרית בינואר 2023, נוספה גם מערכת הביטחון לרשימת המטרות של נתניהו, בשל אזהרותיה מפני הסכנה הביטחונית החמורה שבהפיכה. מאז מחדל ה-7.10, התגברו ביתר שאת המתקפות על מערכת הביטחון, במטרה לגלגל את האחריות על המחדל מנתניהו והלאה.
155. פרק מיוחד בהסתה הוא נגד מתנגדי הממשלה, שכן נתניהו מתמודד כבר שנים ארוכות עם מחאה ציבורית נרחבת, עיקשת ועקבית, שהוציאה במצטבר מיליוני אנשים לרחובות: סביב החשדות והאישום נגדו בשחיתות, סביב ההפיכה המשטרית וכיום סביב הפקרת החטופים ומחדל המלחמה.
156. מסכת ההסתה הבלתי פוסקת של נתניהו ותומכיו ברשתות החברתיות ובכלי התקשורת הנאמנים לו, יצרה מציאות שבה מספיק לרמוז או להשתמש בשמות קוד, גם בלי להסית

באופן בוטה ומפורש. אמירות שבמציאות אחרת היו יכולות אולי להיתפס כאמירות ביקורתיות, הן בפועל המשך ישיר של האשמות בלתי מבוססות בבגידה ופגיעה בביטחון.

ציטוטים משידורי הערוץ

157. "יש פה לפי הסקרים חמישה, שישה, שבעה מנדטים שעלולים לרדת לטמיון, ואנחנו נקבל פה ממשלה של יאיר גולן, האחים המוסלמים ופיון שקוראים לו אייזנקוט אבל הוא יהיה פיון של הגורמים הכי קיצוניים". "חמש", ערוץ 14, 30.7.26.

158. "הרשימה המשותפת שהם עוכרי ישראל". "חמש", ערוץ 14, 28.7.26.

159. "בג"צ הבית של הנוח'בות", שמעון ריקלין, "ריקלין וסג"ל", 14.7.2024.

160. "תמיד שואלים אותי את השאלה, האם תמיד צריך לציית לפסיקת בג"ץ. התשובה היא – לא! לא תמיד צריך לציית לפסיקת בג"ץ [...] ולכן אני אומר לכם לפחות אני ואני קורא לכל מי ששומע אותנו, מי שיושב כאן ומי שיושב בבית, אם חס וחלילה הדיקטטורים בגלימות האלה יקבלו את ההחלטה הזאת [...] אסור לציית [...] אם הם יעשו את הדבר הזה – לא לציית, לצאת להפגין, לשבש את המדינה". איתמר פליישמן, "הפטריויטים", 27.9.2023.

161. "הצבא שלנו הוא צבא פוליטי והרמטכ"ל שלנו הוא רמטכ"ל פוליטי, שלא ראוי לדרגות שלו בגלל שהוא פוליטיקאי ואיתו אי אפשר לנצח שום מלחמה. הוא שונא חצי מהעם והכי גרוע שזה הלך הרוח והדברים שהביאו ל-7 באוקטובר. ואם הפיקוד הזה של צה"ל ישאר במקומו, יהיה עוד 7 באוקטובר". איתמר פליישמן, "הפטריויטים", 8.7.2024.

162. "תוך כדי מלחמה, אנשים פה [שמפגינים בעד החזרת החטופים], פוגעים בעמדה של ישראל, מאשימים את ישראל, מצוטטים כל היום בערוצי האויב, מחלישים את העמדה שלנו. אני אמרתי היום שלראשונה, השנה, אני מבין איך קרה במהלך ההיסטוריה שהיו קאפואים, והיו שטינקרים, ושרפו אסמים ובאינקוויזיציה היו מומרים, עד שאתה לא רואה את האירוע הזה קורה לך מול העיניים אתה לא מבין את זה, היום אני מבין". ינון מגל, "הפטריויטים", 6.5.2024.

163. "המלחמה של ישראל בעזה [...] המלחמה שלה בקפלן, בירושלים ובפרעות [...] מדובר באותה מלחמה". ארנון איתאל, "ארבע", 25.4.2024.

164. "הקפלניסטים, מטה החטופים וארגוני הטרור באותו קו". טל גלבוע, "ישראל הבוקר", 1.9.24.

מתקפה על התקשורת והעיתונות

165. מטרת הסתה קבועה ומובחנת של ערוץ 14 היא התקשורת הישראלית, בדומה לנתניהו שהסתה נגד התקשורת היא הקו הוותיק והעקבי ביותר בדף המסרים שלו. תקשורת חופשית ועיתונות ביקורתית הן האיום הגדול ביותר על מנהיג סמכותני, הנבנה מתעמולה פופוליסטית.

166. מנהיגים כנתניהו מבססים את הקריירה הפוליטית שלהם על יצירת בסיס תמיכה המאפיין עצמו על-ידי שנאה ודחייה של קבוצות ישראלים אחרות, תוך כינון קריטריון יחיד של נאמנות המחליף כל קריטריון או נורמה מקובלת אחרת. תקשורת ביקורתית המפנה את תשומת הלב להחלטות ולמעשים במקום לרטוריקה, מסכנת את המבנה התעמולתי הפופוליסטי.
167. במקרה של ערוץ 14, מלבד תעמולה פופוליסטית יש להסתה נגד התקשורת תפקיד נוסף: פגיעה בתחרות. סימון התקשורת הישראלית כ"תרעלה" ו"תבהלה" משמש מטרה כפולה: הסתה נגד העיתונאים שמדווחים על המציאות כפי שהיא גם כשזו מזיקה לנתניהו ולשלטונו, ואמצעי למשוך קהל לערוץ 14 שמבדיל עצמו מכלל התקשורת ומציג את עצמו כערוץ היחיד שאינו שמאלני, בוגד, מסית ומייצר בהלה בציבור.
168. אימוץ ההסתה נגד התקשורת כנהוג בתעמולה הפופוליסטית מאפשר לערוץ 14 גם ליצור קהילת צופים המחוברת לערוץ באופן רגשי, וכזו שתימנע מצפייה בכל ערוץ אחר, המסומן כאסור ופסול.
169. ההסתה נגד התקשורת בערוץ 14 נוטלת מהתעמולה הפופוליסטית את האבחנה היסודית בין "אנחנו" ו"הם". מי שהם "העם האמיתי" - ערוץ 14 - לעומת הערוצים האחרים שהם משרתי האויב ובוגדים. התקשורת עוברת דמוניזציה ועבודה עיתונאית וביקורת עיתונאית עוברות הפללה.
170. באופן אירוני, מאפיין נוסף של ההסתה נגד התקשורת בערוץ 14 הוא האשמת התקשורת בהתנהגות שאופיינית לערוץ 14 עצמו: הפצת שקרים ושירות גורמים זרים. בערוץ נוהגים באופן קבוע להשתמש בביטויים ביקורתיים המופנים כלפי דפוסי התעמולה שלהם עצמם, ולהפנות אותם כלפי שאר כלי התקשורת. למשל, השימוש בביטוי "מכונת הרעל".
171. דוגמאות להסתה נגד התקשורת ישנן למכביר, והיא חורזת תוכניות רבות מתחילתן ועד סופן. כך למשל בתוכנית "הפטריויטים" מתייחס המגיש ינון מגל באופן קבוע לערוצי החדשות כאל "ערוצי תבהלה" ו"ערוצי תרעלה" שמטרתם לייצר פאניקה בקרב הציבור, לשרת את האויב ולהסית נגד ראש הממשלה ("סערת זימרי - והתגובות בערוצי התבהלה", 6.4.2024; "דף המסרים של ערוצי התבהלה", 11.5.2024).
172. מנהג קבוע נוסף הוא להשתמש בכינוי שטבע יאיר נתניהו, המוסיף לשם של ערוצי טלוויזיה ישראלים את שמו של ערוץ הטלוויזיה הקטארי אל-ג'זירה ("אל-ג'זירה 12", "אל-ג'זירה 13").

ציטוטים משידורי הערוץ

173. "מה ההבדל בין מה שחמאס אומר למה שאומרים 80% מהתקשורת הישראלית?", יותם זמרי, "הפטריויטים", 8.7.2024.
174. "ברק רביד שהוא כותב ל-- אלפי אנשים בעולם כי הוא גם חשוב לו לכתוב באנגלית, הוא כותב עשרה ציורים על חווארה ועל זה שנרצח היום אה ישראל. אגב, גם על ה, גם על החיילים אה שנפלו בקרב לא ראיתי אותו כותב. הוא לא כותב מילה. אז תסתכלו, מי שמייצג רק את האג'נדה והנרטיב של האויב. תחליטו אתם מה הוא". "הפטריויטים", ערוץ 14, 7.6.26.

175. "אני רואה את ערוצי התבהלה, תרעלה, תעמולה, דכדוך, שביזות, אחת עשרה שתיים עשרה ושלוש עשרה". ינון מגל, "הפטריזטים", 8.6.26.

176. "האולפנים האחרים לפעמים מחזקים את החיזבאללה עוד קצת וישראל נכנעת". "הפטריזטים", ערוץ 14, 8.6.26.

הפצת תעמולה ודף המסרים של נתניהו והליכוד

177. ערוץ 14 אינו ערוץ ימין אידיאולוגי אלא כלי תעמולה פוליטי של פוליטיקאי אחד. הערוץ ואנשיו אינם מקדמים אידיאולוגיה, מחנה או אפילו מפלגה. הם משרתים את בנימין נתניהו, ומתיישרים בהתאם לדף המסרים שלו. תוקפים את אויביו, מימין או משמאל, ונמנעים מכל ביקורת עליו.

178. ינון מגל הוא מנחה התוכנית "הפטריזטים", תוכנית הדגל של הערוץ וזו בעלת הרייטינג הגבוה ביותר. בתוכנית פינה קבועה ("הלפיד הלילי" או "הלפיד והיפוכו") המיועדת לביזוי של יו"ר האופוזיציה, ח"כ יאיר לפיד, מי שנתניהו מעוניין לסמן כיריבו המרכזי. מגל הצהיר על עצמו כי הוא כלי להעברת מסרים מנתניהו לציבור.

179. בעבר סיפר מגל כי הוא עומד בקשר קבוע עם ראש הממשלה וסיפר כיצד התקשר לגעור בו על כך שאחד המשתתפים בתוכנית, איתמר פליישמן, מתח עליו ביקורת. בעקבות פניית נתניהו, פליישמן, שיצא נגד ראש הממשלה שעכב את הכניסה לרפיח, חזר בו מהדברים, התנצל בפני נתניהו בשידור וקבע כי הוא שליח האל: "ראש הממשלה נתניהו, שצריך להגיד, מעבירים עליו, גם פה, ביקורת על עיכובים בכניסה לרפיח והמצב בצפון, אבל הוא עומד כחומה בצורה ובאמת מסתכל על האיש הזה בסיטואציה הזאת, לא רק שאין מתאים ממנו, אלא טוב שהוא נמצא שם ברגע הזה והקדוש ברוך הוא, ברוך השם, סידר אותו להיות שם ברגע הזה ובעמידה מול ארה"ב. מאה אחוז פלדה מאחוריו וברוך השם הוא עומד בזה מצוין".

180. ערוץ 14 הוא הערוץ היחיד בו מופיע נתניהו מאז החל ב-2019 בחרם על השידור הציבורי ומאז החל ב-2021 בחרם כולל על ערוצי החדשות הישראלים. בתקופה זו התארח נתניהו 25 פעמים בערוץ 14, למשך זמן כולל של 11 שעות שידור. בין היתר "התראיין" אצל יעקב ברדוגו, מבכירי המגשים בערוץ, שמשמש גם כיועץ פוליטי של נתניהו. שלושה כוכבים אחרים של הערוץ, מגל, אראל סג"ל ושמעון ריקלין, השתתפו בקמפיין הבחירות של נתניהו ב-2020.

181. ערוץ 14 הוא הבימה התקשורתית היחידה שנתניהו הופיע בה מאז פרוץ המלחמה. בהופעה בתוכנית "הפטריזטים" הודגם כיצד עמדות אנשי הערוץ משתנות בין רגע בהתאם לדף המסרים שמכתיב נתניהו. בפתח התוכנית, טרם הגעת נתניהו לאולפן, אמר המגיש מגל בפאתוס לקהל: "תיכף יהיה פה ראש הממשלה ואני אגיד לו שאנחנו חושבים שצריך לקחת להם שטח ואנחנו חושבים שצריך להתיישב ברצועת עזה. גם בגלל שזו ארץ ישראל שלנו וזו מצווה להתיישב, אבל גם בגלל שזו השפה שהם מבינים". ואכן, אחרי שנתניהו הגיע לאולפן אמר לו מגל: "אני ואחרים פה חושבים שצריך לקחת מהם שטח בעזה ולהתיישב - חלק גדול בציבור חושב שצריך להתיישב ברצועת עזה". אלא שאחרי שנתניהו השיב לו: "אתה יכול לחשוב את זה, אבל אני חושב שזה לא ריאלי ולא משרת

את מטרות הלחימה שלנו. בעזה נצטרך משטר צבאי", מגל קיבל מיד את הדין והשיב במילה אחת: "טוב".

182. ערוץ 14 משרת באופן מובהק את נתניהו גם בכלי חשוב אחר: הסקרים. הערוץ השתמש במשך שנים באופן קבוע בחברת הסקרים דיירקט-פולס, אשר עד לאחרונה נוהלה על ידי שלמה פילבר, מי שהיה ממקורביו של נתניהו, מנהל הקמפיין שלו בבחירות 2015, הסוקר של הליכוד ועד מדינה שהפך את עורו על מנת להגן על נתניהו ועומד בפני כתב אישום בשל הפרת הסכם עד המדינה. בהמשך פרש פילבר מהחברה והחל לעבוד עם ערוץ 14 כסוקר עצמאי. הסקרים שמספק פילבר, גם כיום, נבדלים באופן קבוע מהסקרים של חברות הסקרים האחרות בישראל, כאשר ההטייה היא לטובת נתניהו והליכוד.

ציטוטים משידורי הערוץ

183. "אם המצב הוא כזה שיש בן אדם שהקדוש ברוך הוא שם אותו שם ועם ישראל שם אותו שם והוא מבין בתבונה שלו ומתוך ההיכרות שלו את טראמפ ומתוך ההיכרות שלו את מצבה האסטרטגי של מדינת ישראל, והוא מגיע למסקנה שאין לו ברירה והוא מוכרח להגיד לטראמפ כן, שיעשה כן". "הפטריוטים", ערוץ 14, 16.6.26.

184. "בלי ביבי הליכוד לא עובר את העשר מנדטים של המשוגעים שיצביעו בכל, כמוני, שבכל מקרה ישימו מחל... עם ביבי אנחנו שלושים וארבע, שלושים ושתיים, שלושים וחמש". "חמש", ערוץ 14, 16.6.26.

185. "נגיד שנתניהו הוא המסי של המנהיגות המדינית ואז אנחנו לפי זה בוחנים את נתניהו אחרי השלושער של, של מסי אתמול בלילה שבגללו פליישמן פה שפוכו. אז נתניהו עולה למגרש לשחק כדורגל ואז השופטים מאפשרים לקבוצה השנייה לבעוט בו כמה שהם רוצים והוא עדיין לא מפסיד. ... ואז אחרי שהם רואים שהוא לא מפסיד, השופטים בעצמם מתחילים לבעוט בו ועדיין נתניהו לא מפסיד. כמה גדול בנימין נתניהו, כמה גדול מסי". "הפטריוטים", ערוץ 14, 17.6.26.

186. "נתניהו על פי הדברים של טראמפ הוא האיש מציל העולם יותר ממך. אה, הנשיא טראמפ עם כל הכבוד אתה נכנסת לעסקים. נתניהו הלך לקיום. זה בדיוק ההבדל. אתה מסתכל על הכלכלה והוא מסתכל על הקיום של העם היהודי. זה ההבדל בין היסטוריון לבין איך הוא אמר אני עושה עסקאות. דיל מייקר, איש עסקים לבין נתניהו, בנו של בן ציון נתניהו, ההיסטוריון, האיש שקבע את ההיסטוריה העולמית ושיכנס להיסטוריה". "שבע", ערוץ 14, 17.6.26.

187. "כל זמן שנתניהו ראש ממשלה ונתניהו פיו, כן, פיו ומעשיו שווים, כשהוא אומר לאיראן לא יהיה נשק גרעיני, כשהוא אומר אני לא מוותר פסיק לגבי חיזבאללה, אני יודעת שזה מה שיקרה". "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 18.6.26.

188. "אבל בהקשר של נתניהו אי אפשר לנתק את הסיפור הזה מכל הכריזמה הרוחנית של נתניהו. הרי נתניהו זה מעבר לכריזמה של מנהיג פוליטי. היא קשורה קשר עמוק לברכה הזאת שלו. אתה תעמוד מול מאה ותשע עשרה אנשים ותהיה לבד". "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 18.6.26.

189. "כשנתניהו אומר ניצחון מוחלט, אף אחד לא מבין כמה הוא חשב קדימה. עכשיו ראש הממשלה שם לו למטרה לא רק שינוי פני המזרח התיכון לשנים הקרובות, אלא דאגה לדורות הבאים. פנינו קדימה לקראת המהפכה". "חמש", ערוץ 14, 23.6.26.
190. "מה שהם עשו לנתניהו זה ציד מכשפות. זה שפיכות דמים". "הפטריטים", ערוץ 14, 24.6.26.
191. "הוציאו אותם עוד פעם ועוד פעם כדי שהגרסה תהיה בדיוק מה שיתאים לכתב האישום התפור שלהם, שזה היה ניסיון להדיח ראש ממשלה. הם עשו את זה בצורה שיטתית והם כולם מחפים על זה. זה ארגון פשיעה. מנדלבליט, שי ניצן, גלי בהרב מיארה, יצחק עמית". "חמש", ערוץ 14, 1.6.26.

קידום תפיסת עולם אנטי-ליברלית: מיזוגניה, להט"בופוביה ואנטי-חילוניות

192. ערוץ 14 משמש גם כפלטפורמה לאג'נדה אנטי-ליברלית קיצונית, הן בפרסומים שלו ושל אנשיו והן במתן במה לארגונים בעלי עמדות דכאניות ולפעילים נגד זכויות נשים, להטב"קים וחילונים.
193. הפופוליזם הישראלי, שמזוהה עם נתניהו ותומכיו, ייבא מארה"ב את השילוב של אג'נדה לאומנית, שנאת זרים והערצת המנהיג עם תפיסת עולם פונדמנטליסטית, פסאודו-דתית, המבקשת לדכא נשים, להטב"ק, מיעוטים ומהגרים. העמדה האנטי-ליברלית של ערוץ 14 מתיישבת עם העמדה הפופוליסטית הזו, המזוהה בישראל עם נתניהו ותומכיו, וכנראה גם עם השקפת העולם של הבעלים יצחק מירילשוילי ויד-ימינו בערוץ, פעיל ההדתה נתנאל סימן-טוב.
194. המלחמה בערכים ליברליים ניכרת מכל פינה בשידורי הערוץ, גם מילולית ממש. כך למשל בתוכנית "ריקלין וסג"ל", שכבר שינתה את שמה ל"ריקלין ושות'", הייתה פינה קבועה בשם "הטרלול הפרוגרסיבי", של המגיש איתמר פליישמן, המציגה מסרים נגד זכויות אדם בכלל ולהט"ב בפרט, מגחיכה אותם ולועגת להם (למשל: "ועכשיו משהו אפילו מטומטם יותר מ-Queers for Palestine, זו קבוצה חדשה שבאה להילחם למען פלסטין - השמנים. שמנים ולהט"ב למען פלסטין", או אייטם שהוקדש ללעג על כך שדמות א-בינארית הופיעה בסדרת הילדים ה"רובוטרקים").
195. הדחייה של רעיון שוויון הזכויות מתבטא גם בהתנהלות הטריטוריאליזם ביותר. כך למשל המגיש יעקב ברדוגו פונה לחברים בפאנל בתוכניתו בתוארם האקדמי, חוץ מלאישה היחידה בפאנל, פרופסורית, לה הוא קורא "לימור" ("אולפן חמישי עם יעקב ברדוגו", מאי 2023).
196. ריכוז של תכנים נגד זכויות להט"ב (וטרנסים בפרט) וחילוניות ניתן למצוא במגזין המודפס של הערוץ ("מגזין 14"). כך למשל כתבת השער בגיליון מאי 2022 היתה "להט"ביסטן: כך משליטים ארגוני שמאל רדיקלי את דת הלהט"ב על מדינת ישראל", זו של דצמבר 2022 היתה "הכפייה החילונית: האינטרסים מאחורי חילול השבת

הציבורית", וזו של מרץ 2023 היתה "התעללות בקטינים: כך מסלילים ילדים בישראל לסירוס כימי וכריתת איברים".

197. תגובות אופייניות לפרסום האחרון היו "המאמר עמוס בשגיאות ושקרים ונועד להפיץ בהלה, להסית נגד הקהילה הטרנסית ולהחזיר לאחור מאבק של שנים" (מאקו), "כשחשבנו שערץ 14 לא יכול ללבות עוד יותר שנאה ופילוג בחברה, גילינו שאפילו כשמדובר בהיתכנות של פגיעה ישירה בחיי אדם - כל האמצעים כשרים" (וואלה), "מגזין ערוץ 14 פרסם כתבת שער מפוקפקת ורצופת שקרים נגד הקשת הטרנסית ותהליכי התאמה מגדרית (טיים-אאוט).

198. בתקופה האחרונה מתקפת המיזוגניה מובילה בערוץ, סביב נושא שילוב נשים ביחידות לוחמות בצה"ל. הערוץ מקדם בעקביות עמדה הטוענת כי שילוב נשים בצה"ל הוא תולדה של "הפרוגרס" וה"ווק" השמאלני קיצוני שמעדיף שוויון זכויות על ניצחון במלחמות. הטענה המובילה בערוץ היא כי שילוב נשים בצה"ל פגע וימשיך לפגוע בביטחון מדינת ישראל.

ציטוטים משידורי הערוץ

199. "אחד הזכרונות שנצרכו בי מערב השבעה באוקטובר הוא הכניסה לישיבת הממשלה בקריה בתל אביב, מול הבניין שבו נערכה הישיבה, התנוסס בלב הקריה שלט ענק באותיות ניאון "יועצת הרמטכ"ל לענייני מגדר". אני זוכר היטב שהמחשבה הראשונה שעלתה בי הייתה כמה חבל שלא השקיעו את כל האנרגיה הזו ביועץ להגנת הגבולות". "הפטריטים", ערוץ 14, 24.6.26.

200. "הצבא איבד את המצפן העיקרי של ניצחון במלחמה... בשביל להיכנע לפמיניזם רדיקלי". ערוץ 14, 10.6.26.

201. "הכנסת חיילות לטנקים... יש בה פגיעה רוחנית ומעשית ביכולת הלחימה... שירות בשריון אסור על פי ההלכה". "הפטריטים", ערוץ 14, 9.6.26.

202. "אז אני אומר יש מושג שנקרא "טרור להט"בי". לא אני, לא אני המצאתי אותו. ... למה אתם צריכים מצעדים? ... הם כל הזמן עוסקים במיניות, במיניות, וזו הבעיה". "הפטריטים", ערוץ 14, 24.6.26.

ראיות נוספות

203. ראיות נוספות המאשרות כי ערוץ 14 עומד בשלושת הקריטריונים שהגדיר השופט עמית בפסיקתו במב"כ 1/25 יש עתיד נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ אשר שודרו לאחר כתיבת המאמר המצוטט לעיל ונאספו על ידי "העין השביעית" - כולן שודרו במהלך חודש יולי 2026.

השתקת ביקורת המושמעת לעיתים רחוקות בערוץ 14 על רה"מ נתניהו

204. כאשר חברי הפאנל מפרכסין זה את זה, מסכימים זה לדעתו של זה, ו'מרימים' האחד לשני ללא קול נגדי בעל משקל אפקטיבי, "זהו הקריטריון הראשון שהעמיד השופט עמית, והנה הקולות מן הערוץ עצמו:

205. "אנחנו נותנים את הזכות הזו כי אנחנו ערוץ עם פלורליזם. אנחנו ערוץ חופשי. אבל עדיין דברי הבל. לבוא ולהגיד נתניהו יתמודד, נתניהו לא יתמודד, אין לך שום בסיס על שום מילה, אבל לזרוק. אל תענה לי בכלל, אל תענה לי". יעקב ברדוגו, "שבע", ערוץ 14, 12.7.26. נאמר לפאנליסט ערן חרמוני לאחר שדיבר על נתניהו באופן שאינו מקובל על עובדי הערוץ.

206. "חרמוני, גם מתוך כבוד אני רוצה לעדכן אותך. קודם כל שזה לא תוכנית קומית, כי אני אגיד לך את האמת, מה שאתה מספר פה זה באמת מזכיר לי תוכניות סאטירה מנותק מהמציאות. בג"ץ מסרס את המשילות של ממשלת ישראל שנבחרה כדין על ידי העם בישראל. ... ואתה פה מספר לנו בדיחות. האמת היא, אכזבת אותי". נועם אמיר, "שבע", ערוץ 14, 7.7.26. כנ"ל.

207. "אני חושבת שהציבור הימני משווע להכרעה. חלאס עם הדיבורים האלה על אחדות... אחדות בתוך הימין. שמעון ריקלין: את הצבעת לליכוד? ... בבחירות האחרונות? את לא יכולה לדבר". "עו"ד אודליה קדמי, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 21.7.26. ריקלין משתיק פאנליסטית שמעיזה לבקר את מפלגת "הליכוד", לדבריו מי שלא מצביע ל"ליכוד" לא יכול להעביר על המפלגה ביקורת.

תעמולה למען הליכוד ונתניהו

208. "כאשר הערוץ מרומם רשימה פלונית או אישיות אלמונית, או נלחם במתנגדיהן, ונמנע כליל מהשמעת ביקורת כלפיהן". זהו הקריטריון השלישי של השופט עמית וכך הדבר נשמע ונראה מעל מסך ערוץ 14 :

209. "לכן אני באמת עומד על זה ואני חייב שהציבור גם יבין את זה - אם לא נתניהו לא הייתה מדינת ישראל". בצלאל יעקב, "האולפן הפתוח", ערוץ 14, 13.7.26.

210. "אני דרך אגב, אעזור לכם. הנה אני אומר on camera לערוץ 12, להולפגוט, אבי ניר, אבי וייס - אני אעשה ככל שביכולתי שהימין והליכוד ונתניהו ינצחו". יעקב ברדוגו, "סופשבוע", ערוץ 14, 23.7.26.

211. "אם ביבי עוזב לא נשאר מהליכוד. למעט ארבע חמש מנדטים של משוגעים. ביבי עושה את הכל. ביבי, ביבי מוביל את הכל". מאיר כהן, פעיל ליכוד, "חמש", ערוץ 14, 20.7.26.

212. "הבחירות הקרובות ... בחירות גורליות, בחירות היסטוריות, בחירות כנגד אלו של השמאל שמדברים שוב על דבר הזוי של הקמת מדינה פלסטינית ... הרשימה המשותפת שהם עוכרי ישראל, עם גדי איזנקוט, שמקים את מפלגת הדיפ סטייט ... מי שהוכיח את עצמו בניהול המלחמה ... היה נתניהו". השר אלי כהן, "חמש", ערוץ 14, 28.7.26.

213. "נתניהו מנהל את האירוע הזה, את האירוע של טראמפ והעסקים והקשרים שהוא קושר גם עם טורקיה וגם עם קטאר, בצורה מרשימה ביותר, מעוררת התפעלות וא-אפילו דאגה מה יקרה אם לא נתניהו יזכה בבחירות, ומישהו אחר ייקח את התפקיד הזה". ענבל רץ גילמור, "חמש", ערוץ 14, 7.7.26.

214. "אנחנו עוד לא ראינו את הרשימה החדשה של הליכוד. ביבי נתניהו עמל לא סתם בחודשים האחרונים ומשלם מחירים כדי להציג למדינת ישראל, לעם ישראל, לבוחרים מימין רשימה חדשה מא' עד ת' וזה יהיה המפץ הגדול... אנשים יתנו אמון כי רוב הרשימה תהיה חדשה... מי שחשב אולי לא להצביע ליכוד או לא להצביע לנתניהו יראה את הבשורה ותהיה פה הפתעה". איציק בונצאל, "חמש", ערוץ 14, 7.7.26.
215. "המצב לגבי המלחמה עם איראן, הוא השתנה הודות לחוכמתו של העם היהודי וחוכמת ראש הממשלה. נתניהו". בן יניב, ראש דסק החוץ, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 8.7.26.
216. "אם יש בן אדם שהוא איש שליחות אמיתי, פוליטיקאי נקי זה ראש הממשלה בנימין נתניהו". טל גלבע, יועצת רה"מ, "שבע", ערוץ 14, 8.7.26.
217. "הליכוד היא המפלגה הכי חזקה בישראל ויש לה את השחקן, בלשון המונדיאל, את המסי הכי גדול". יעקב ברדוגו, "שבע", ערוץ 14, 12.7.26.
218. "אם מישו מתוך הליכוד אמר על ראש ממשלת ישראל חוצפן, ראש ממשלת ישראל ועוד זה, שהוא סמל לאומי גדול גם של ציבור הבוחרים וגם של העם היהודי כולו, זה אמור לגמור קריירה". אבישי בן חיים, "שבע", ערוץ 14, 13.7.26.
219. "אין בן אדם במדינת ישראל, אולי לדעתי בעולם, שיש לו יכולת תמרון כמו נתניהו. כל מה שקורה עכשיו עם החרדים זה יכולת תמרון של פוליטיקאי מאוד מיומן". משה כהן אליה, "הפטריטים", ערוץ 14, 15.7.26.
220. "אני יכול להגיד לך שאני דיברתי היום עם נתניהו. בדרך כלל אני לא מדווח על השיחות שלי עם ראש הממשלה... הוא התפנה, דיבר איתי ושמעתי מישו מאוד רגוע בתוך כל הסערות שבג"ץ מוציא צו על החוק של העצירים וזה. מאוד רגוע... יכולת פנומנלית לנהל משבר בתוך מים סוערים". ינון מגל, "הפטריטים", ערוץ 14, 15.7.26.
221. "אני חושב שזה הישג אדיר. מזל שנתניהו וממשלתו ניצבים היום איפה שהם נמצאים על כסאם. תחשוב מה היה קורה אם מישו אחר היה שם". עו"ד אילן בומבך, היועץ המשפטי של הליכוד ונציג המפלגה בוועדת הבחירות המרכזית, "שבע", ערוץ 14, 15.7.26.
222. "תקשיב, קורה פה נס גלוי לנגד עינינו. ממשיכים להפציץ את איראן ערב ערב... יש פה ישראלי אחד שלא יכול להגיד נתניהו גאון?... קורה פה נס מהסרטים". שמעון ריקלין, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 20.7.26.
223. אורח מהקהל ב"פטריטים": "עם ישראל חי, רק ביבי וביחד ננצח". ינון מגל מגיש התוכנית: "ישר כוח". "הפטריטים", ערוץ 14, 26.7.26.
224. "ראש ממשלת ישראל, יותר מכל מנהיג אחר בעולם, זה פשוט לא יאומן, באמת צריך להגיד תודה, תודה לאל ששלח לנו מישו כזה שמצליח לעשות הישגים כאלה, שיש לו כזאת השפעה על הפוליטיקה הבינלאומית ועל מעצמה הגדולה בעולם". אבישי בן חיים, "הפטריטים", ערוץ 14, 27.7.26.

225. "בסוף אין מתחרה לנתניהו. תנסי לדמיין שם את אייזנקוט. תנסי לדמיין שם את בנט. הם יכולים לתמרן בצורה כזאת? זה פשוט בדיחה להשוות את האנשים האלה". טל מאיר, "חמש", ערוץ 14, 27.7.26.
226. "כשאתה יושב עם נתניהו שעתיים אתה מתאהב בו. אתה פתאום רואה באמת, אי אפשר לצאת לא מאוהב". אבי שושן, "שבע", ערוץ 14, 27.7.26.
227. "אני באמת עוצם את העיניים, בכנות רבה, ומנסה רגע אחד להתעורר בעוד שלושה חודשים, וראש ממשלה אחר מייצג את מדינת ישראל מול הנשיא טראמפ. סליחה, אבל אני לא מצליח לראות את זה. ... לא מצליח להבין איך בכלל יש מישהו בישראל שחושב שמי שמוגדר בגוש השני מועמד לראשות הממשלה יכול לעמוד באירועים בסדר גודל כזה". נועם אמיר, "חמש", ערוץ 14, 28.7.26.

מתקפה על מתנגדי ה"ליכוד" ורה"מ נתניהו

228. "אני מסתכל עליך ואני רואה אוכל מוות", נאמר על יו"ר המפלגה, יאיר גולן, בתוכנית "הפטריאטים". "הוא ישלח אותנו לגולאגים", נאמר עליו בתוכנית "ריקלין ושות'". "הרעל המזוקק שיוצא מכל בן אדם במפלגה [הדמוקרטים]", כל מתמודד זה אחד האנשים הכי רעילים במדינת ישראל", נאמר על המפלגה בתוכנית "שבע". "החבורה הזו, שנעה בין הזיה לטרלול לקיצוניות, הכי קיצונית שראינו אי פעם", נאמר ב"מהדורת הבוקר".
229. "אני מעדיף לקרוא לה המפלגה הפשיסטית הישראלית", נאמר בתוכנית אחרת, "זו לדעתי המפלגה הקיצונית והמסוכנת ביותר שהייתה פה. הקיצוניות שלה מופנית פנימה במטרה ליצור קרע במדינת ישראל, לשנות מהיסוד את סדרי המשטר ולמעשה לחרב את הדמוקרטיה הישראלית".
230. "יאיר לפיד מחזק את האנשים האלה כי הוא עוזר לנאצים". איתמר פליישמן, "הפטריאטים", ערוץ 14, 29.7.26.
231. "המפלגה של גדי אייזנקוט היא הדיף סטייט. הוא ממומן על ידי הדיף סטייט, עובד על ידי הדיף סטייט". יעקב ברדוגו, "שבע", ערוץ 14, 1.7.26.
232. "זה מפלגות של תומכי טרור מוסלמים, זה האירוע.. (נאמר על המפלגות הערביות המתמודדות בבחירות). הם יקימו עם תומכי הטרור ממשלה" (מדובר על מפלגת ישר! של אייזנקוט). יותם זמרי, "הפטריאטים", ערוץ 14, 5.7.26.
233. "מי שתומך בממשלת מיעוט הנשענת על מפלגות ערביות, הוא לא רק שהוא לא ימין, הוא אפילו לא שמאל. זה שמאל קיצוני, פוסט ציוני. איתמר פליישמן: מי שתומך בכניסה של מנסור עבאס לממשלה הוא פוסט ציוני. נאמר על גדי אייזנקוט יו"ר מפלגת "ישר!". אבישי בן חיים, "הפטריאטים", ערוץ 14, 5.7.26.

234. "ואם הוא היה נפגש עם גבלס? כי אני לא רואה הבדל". השוואה בין יו"ר רע"ם מנסור עבאס לבין גבלס. איתמר פליישמן, "הפטריויטים", ערוץ 14, 5.7.26.
235. "מנסור עבאס הוא המנהיג הערבי הכי חכם שהיה אי פעם, והוא יודע ש-- קודם כל העובדות: ישראל היא מדינה יהודית וציונית, והוא יודע שכדי לפרק את ישראל כמדינה יהודית וציונית יהיה הרבה יותר קל לעשות את זה במאבק אזרחי מאשר במאבק צבאי. זה כל הסיפור". דורון כהן, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 13.7.26.
236. "לא יכול להיות שהחבורה הבזויה הזאת... יש שמה סרבנים, יש שמה תומכי טרור... אנחנו עלולים לראות את אדון יאיר גולן הפשיסט, הסרבן הבזוי והשפל הזה בתור שר פנים... הגולג בכלל לא רחוק מאיתנו". ח"כ אלמוג כהן, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 21.7.26.
237. "החברה האלה בראשותו של יאיר גולן, גולן פוסט ציוניים, אנטישמים מבית... אותו ווק פרוגרסיבי, אנטי ציוני, אנטישמי, אנטי יהודי פועלים פה מבפנים. הם לא חלק מהמחנה הציוני הרחב... במידה מסוימת הרבה יותר מסוכנים מאשר המפלגות הערביות". שגיב אסולין, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 26.7.26.
238. "ליברמן שהולך לחבור לאייזנקוט וליאיר גולן... הם השמאל של השמאל ... האנשים האלה, הם מתירים את דמם של המתישבים". טל גלבווע יועצת רה"מ ופאנליסטית קבועה בערוץ, "חמש", ערוץ 14, 27.7.26.
239. "מי שטבע את המושג הזה, טרור יהודי זה בדיוק אותם אנשים. יאיר גולן, לפיד כל הדבר הזה. אבל הם לא מבינים שהם עושים את הטרור היהודי, הם עושים את הטרור היהודי". עדי שמאי הכהן, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 29.7.26.
240. "זה גם עולה בדפים של ראש הממשלה נתניהו, קמפיין הבחירות, והוא אומר חברים, אין לגדי אייזנקוט ממשלה בלי יאיר גולן והמפלגות הערביות... אם אנחנו עוצרים רגע וחושבים על זה מעבר לסיסמת קמפיין בחירות, זאת האמת הפשוטה והצרופה... הוא (יורם כהן ממפלגת "ישר") אומר... נקים ממשלת מיעוט ואחר כך יהיה בסדר". מוטי קסטל, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 5.7.26.
241. "מדובר במפלגה של קפלן, אנשים מאוד, מאוד אלימים... בפשטות ניסו לשרוף את המדינה, להחריב אותה מבפנים ומבחוץ". (נאמר על הדמוקרטים) שמעון ריקלין, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 21.7.26.
242. "אני מעדיף לקרוא לה המפלגה הפשיסטית הישראלית. זו לדעתי המפלגה הקיצונית והמסוכנת ביותר שהייתה פה... הקיצוניות שלה מופנית פנימה במטרה ליצור קרע בתוך מדינת ישראל, לשנות מהיסוד את סדרי המשטר ולמעשה להחריב את הדמוקרטיה הישראלית". (נאמר על הדמוקרטים), תמיר מורג, "ריקלין ושות'", ערוץ 14, 20.7.26.

היעדר בימה לכל הצדדים

243. "כאשר העיתון או ערוץ התקשורת אינו נותן בימה של ממש או מיקרופון למרואיין מהצד השני של הקשת הפוליטית", זהו הקריטריון השלישי של השופט עמית.

244. מחקר חדש של העין השביעית מצא כי בערוץ 14 אין אף נבחר ציבור או מועמד לבחירות מטעם האופוזיציה. בדיקה של כלל השידורים בחודש יולי 2026, של ראיונות עם פוליטיקאים (חברי כנסת, שרים, מועמדים בבחירות) בערוץ, מצאה כי במהלך החודש רואיינו אך ורק חברי קואליציה, בניגוד מוחלט לשאר ערוצי החדשות בישראל. מתוך 18 מרואיינים, 14 הם חברי וחברות מפלגת הליכוד, ומרואיין נוסף (סגן השר אלמוג כהן) היה בעוצמה-יהודית אך מתמודד בליכוד. השלושה הנותרים הם ממפלגות עוצמה-יהודית (איתמר בן גביר), הציונות-הדתית (שמחה רוטמן) וחילי טרופר, המתמודד בבחירות הקרובות במפלגת המילואימניקים והודיע כי יהיה מוכן להצטרף לקואליציה בראשות נתניהו.

■ שבוע 1 (7.7) ■ שבוע 2 (14.7)
 % ראיונות קואליציה מהמסווגים – לפי ערוץ ושבוע

ערוץ	שבוע 1 (קו/אופ)	% קו שבוע 1	שבוע 2 (קו/אופ)	% קו שבוע 2	Δ (נק"אחוז)
ערוץ 14	0 / 5	100%	0 / 6	100%	0
ערוץ i24	4 / 10	71%	1 / 6	86%	15+
ערוץ 11	4 / 4	50%	3 / 4	57%	7+
ערוץ 13	4 / 5	56%	7 / 6	46%	10-
ערוץ 12	5 / 4	44%	7 / 1	13%	32-

קידום מועמדים בבחירות המקדימות של מפלגת הליכוד

245. בחודש יולי האחרון, פרויקט "פריימריז הליכוד" שזים ערוץ 14, קידם במוצהר מועמדים שונים במפלגת השלטון, ואף אסף מידע על מצביעים פוטנציאליים - כפי שפורסם באתר "העין השביעית"¹⁶. המיזם הצטרף לעדויות הרבות שנאספו לאורך השנים לגבי שידורי התעמולה החד-צדדיים של הערוץ, שדרגנו ושידוריו.

246. עצם קיומו של הפרויקט קושר לכאורה באופן מובהק את הערוץ לסיעת הליכוד, בהתאם לקריטריונים הקבועים בחוק. הערוץ מקדם את הפריימריז של הליכוד ככלל, כלומר משפיע על מעורבותם והשתתפותם הפוליטית של חברי ופעילי הליכוד. במסגרת הפרויקט, לכל חבר או חברת סיעת הליכוד המתמודדים בפריימריז נפתח חשבון באתר, המשווך אותם לציבור.

247. הדבר מהווה לכאורה תעמולה לכל דבר ועניין למפלגת הליכוד בראשות נתניהו. באתר הערוץ מדגישים במפורש: "14C עוזר לכם לבנות את נבחרת הליכוד לכנסת הקרובה!". לפי ערוץ 14, "המיזם הייחודי מעניק לציבור הרחב את ההזדמנות להשפיע באופן ישיר, לדרג את המועמדים השונים ולבנות את נבחרת החלומות של המפלגה הגדולה ביותר במחנה הלאומי".

248. כלומר, באופן מובהק ומוצהר, מטרת הפרויקט של הערוץ היא להתערב בהרכבת רשימת המועמדים של מפלגת "הליכוד" בבחירות הקרובות. יש לציין כי לא נמצא פרויקט

אגרי, 2026, <https://www.the7eye.org.il/588866>

- פריימריז דומה באתר הערוץ לאף סיעה אחרת, כולל "הדמוקרטים", שהבחירות המקדימות לרשימתה נערכו באותה תקופה.
249. כבר למחרת השקת הפרויקט פרסם ערוץ 14, בידיעה בחתימת מתי טוכפלד, כי השתתפו בו "אלפי מצביעים" ש"מימשו את זכות ההצבעה שלהם", וכי "היוזמה תפסה תאוצה משמעותית בתוך הליכוד, כאשר כלל המועמדים – הן ברשימה הארצית והן במחוזות הבחירה – נכנסו למרוץ אינטנסיבי בניסיון לשפר את מעמדם במפלגה לקראת הבחירות הפנימיות שיתקיימו ב-4 באוגוסט".¹⁷
250. בערוץ 14 לא מסתפקים בניסיון להשפיע לכאורה על הרכב רשימת הליכוד, אלא בונים מה שמעלה חשד להקמת מאגר מידע של מצביעי המפלגה, מפולח לפי מיקום גיאוגרפי. לאחר הרכבת רשימת מועמדי הליכוד באתר ערוץ 14, הגולשים מוזמנים להזין את פרטיהם האישיים: שם מלא, כתובת דואר אלקטרוני ומחוז מגורים, זאת כדי "לשייך אתכם למחוז ולוודא הצבעה אמיתית". תהא אשר תהא המטרה האמיתית של בניית מאגר המצביעים הזה, הרי שמדובר לכאורה בפעילות בחירות המותרת בחוק רק למי שמוגדר "גוף פעיל בבחירות" - ובוודאי לא של כלי תקשורת עיתונאי.
251. מעבר לקיומו של פרויקט הפריימריז, חלק מהפאנליסטים או האורחים בערוץ מתמודדים עצמם בפריימריז ומקבלים במה לקידום מועמדותם ומפלגת "הליכוד": ארז תדמור, עו"ד דוד פטר, דרור קפאח ונוספים. כך למשל, ארז תדמור, פאנליסט קבוע בערוץ 14 ומתמודד בפריימריז של הליכוד שלפי איטם מה-4.7 "הפתיע והגיע למקום ה-6 בסקר פריימריז הליכוד של 14C".¹⁸ הטיטל שלו הוא "פרשן ומגיש רדיו גלי ישראל". מבלי שום גילוי נאות על התמודדותו בפריימריז.
252. לדוגמא, מצ"ב ציטוט מפי ארז תדמור משידורי הערוץ: "טובת המדינה זה שהימין ינצח בבחירות ולא תקום לנו פה ממשלת שמאל מופקרת עם האחים המוסלמים ועם אנשים שיעשו פה דיקטטורה, שיסגרו את הערוץ הזה ואת גלי ישראל ויזרקו אותנו אולי למעצר. טובת המדינה זה לנצח בבחירות, וכדי לנצח בבחירות צריך רשימת ליכוד שתהיה אטרקטיבית וטובה ותהיה מנוע נוסף שיסייע לליכוד להביא בוחרים ולא משקולת. וצריך להגיד, בשיטה הקיימת, כל מיני מפקדי ארגונים וכאלה [...] השיטה הקיימת לא מאפשרת לבנות את הרשימה כפי שהיא צריכה להיות. וצריך למצוא את הדרך לתקן את זה [...] צריך לתת לנתניהו, צריך לתת לליכוד את הכלים לנצח את הבחירות האלה. זה חיוני לעתיד עם ישראל ומדינת ישראל" (ארז תדמור, "חמש", ערוץ 14, 26.4.26).

חוות דעת מקצועית

253. המומחיות ד"ר איילה פנייבסקי וגב' חן בריל אגרי, שהינן בעלות מומחיות בתחום התקשורת, ערכו חוות דעת מטעמן ביחס לשאלות המקצועיות מתחום מדע התקשורת המבססת את טענות העתירה, ובעיקר ביחס לשאלה האם לפי הקריטריונים של מדע התקשורת/ מדע המדינה, יכול להיחשב ערוץ 14 כגוף תקשורת/עיתונות או שמדובר בגוף העוסק בתעמולה.

חוות הדעת מצורפת לבקשה זו ומסומנת כנספח 3.

254. וזו תמצית מסקנת חוות הדעת:

ראשית, נדגיש כי תפקידה הנורמטיביים של עיתונות בדמוקרטיה - על אף שינויים דרמטיים בסביבת המידע ובאקלים הפוליטי - נותרו בעינם לאורך השנים. הפצת מידע בדוק שנוגע לחיים הציבוריים, ביקורת על השלטון ובעלי הכוח, ומתן במה לדעות שונות ולתחרות על רעיונות כולם עומדים בליבת ההגנה החברתית והמשפטית על חופש העיתונות. אלא שסביבת המידע המשתנה ופלטפורמות חדשות מאפשרות היום, ביתר קלות, להשתמש בכלי תקשורת ככלי נשק פוליטי במסווה של עיתונות (ראו Panievsky 2025; 2026). כפי שמפורט במאמר המצורף, ערוץ 14 הוא דוגמא מובהקת לכלי תקשורת אנטי-עיתונאי כזה, שאינו מחויב לכללי האתיקה העיתונאיים, אך משתמש בחזות ובנראות של ערוץ חדשות על מנת להפיץ את דף המסרים של ראש הממשלה ונאמניו, להכפיש גורמי אופוזיציה ומתנגדים לממשלה, לקדם שקרים ותיאוריות קונספירציה כנגד חיילי צה"ל, משפחות חטופים, מפגינים ועוד, ולהסית לשנאה, אלימות וגזענות (פנייבסקי, אגרי וטאוסקי, 2026).

שנית, מעבר לניתוח התוכן ולאבחנה המקצועית שלנו לגבי הערוץ, בתיק מב"כ 1-25 יש עתיד בראשות יאיר לפיד נ' ערוץ יהודי ישראלי בע"מ (ערוץ 14), השופט עמית הגדיר בפסיקתו שלושה קריטריונים להבחנה בין ערוץ תקשורת לבין ערוץ תעמולה.

- (1) כאשר חברי הפאנל מפרכסין זה את זה, מסכימים זה לדעתו של זה, ו'מרימים' האחד לשני ללא קול נגדי בעל משקל אפקטיבי;
- (2) כאשר העיתון או ערוץ התקשורת אינו נותן בימה של ממש או מיקרופון למרואיין מהצד השני של הקשת הפוליטית;
- (3) כאשר הערוץ מרומם רשימה פלוניית או אישיות אלמונית, או נלחם במתנגדיהן, ונמנע כליל מהשמעת ביקורת כלפיהן.

חוות דעת זו מציגה תשתית ראייתית לקיומם של כל שלושת הקריטריונים בערוץ 14, ומשם מסקנתנו היא כי יש להגדיר את ערוץ 14 ערוץ תעמולה ולאכופ עליו את הרגולציה ההולמת בתקופת הבחירות הנוכחית.

החלק המשפטי

255. השאלה הראשונה שיש לדון בה היא האם קיימת אפשרות כי גוף אשר חזותו החיצונית היא של עיתונות יכול להיחשב על אף זאת כגוף תעמולה ולא עיתונות. שאלה זו רלבנטית לטעמנו גם לעניין הוראות סעיף 5 (א) (1) לחוק דרכי תעמולה, שכן קביעה כי מדובר בגוף שאינו עוסק – באופן רגיל – בעיתונות אלא בתעמולה, מייצרת חזקה עובדתית לטעמנו כי הפעילות הרגילה שלו מהווה הפרה של הוראות סעיף זה.

256. בעניין זה אומר כב' השופט ג'ובראן בתפקידו כיו"ר ועדת הבחירות, בתב"כ 16/20 בנוגע לאפשרות לקבוע כי "עיתון" אינו עיתון אלא תעמולה כך:

"עם זאת, לשיטתי, אין כך הדבר. בעניין קונינסקי ועניין דהרי סייגתי את האפשרות ליתן צו מעין זה (בנוגע לתוכן ידיעות חדשותיות בעיתונים) במספר תנאים, ובראשם זיקה בין העיתון לבין מתמודד או מפלגה. ברי, כי אם תוכח זיקה זו (ותנאים נוספים עליהם אעמוד בהמשך) בין מפלגה או מתמודד לבין עיתון כספית או ארגונית אין

המדובר כלל בידיעות חדשותיות, אלא למעשה, ב"תעמולה בתחפושת".
דהיינו - תעמולה הנחזית לעיתון."

257. וכן:

"ברי, כי אם תוכח זיקה בין מועמד לעיתון, המתבטאת בסיקור שפוגע בשוויון בין המתמודדים, אותן ידיעות מתרחקות מהגנתו של חופש העיתונות, ומתקרבות למגבלות המוטלות על מודעות ממומנות על ידי מפלגות מכוח סעיף 52 (ב) לחוק הבחירות. ובמקרה זה, מתן צו מניעה לא יפגע כלל (או באופן קל ומידתי) בחופש העיתונות, אלא, יגשים את עיקרון השוויון בין המתמודדים."

258. במיוחד חשובים הדברים שנאמרו על ידו שם בפיסקה 34, לפיו, וזאת, יש לציין, בניגוד לעמדת כל המשיבים שם, כי יש ליו"ר ועדת הבחירות סמכות להכריז על "עיתון שלם" כתעמולה:

"עם זאת, גישתי שונה. אינני סבור כי אין מצוי כלל בסמכותי מתן סעד כוללני נגד עיתון. בהקשר זה, יש טעם של ממש בטענת העותר כפי שהובאה בדיון בעתירה – שנערך במעמד הצדדים כי אין מדובר בסעד כוללני "סתמי" (כפי שנטען במרבית המקרים); אלא בסעד כוללני במובן שמדובר בסעד נרחב. אינני סבור כי יש להוציא מכלל אפשרות מתן סעד מעין זה במקרים המתאימים."

259. דברים אלו נכונים למקרה של ערוץ 14 באופן מיוחד.

260. כב' השופט (כתוארו אז) עמית, בתפקידו כיו"ר ועדת הבחירות לכנסת ה-25 במב"כ 1/25 יש עתיד נ' ערוץ 14 (להלן: "עניין ערוץ 14"), דן במיוחד בהקשר זה של גוף תקשורת. אומנם שם דחה יו"ר ועדת הבחירות את הבקשה לקבוע כי ערוץ 14 הוא "גוף פעיל בבחירות", תוך שהוא בוחן האם מתקיימים בו 4 המבחנים של גוף פעיל. במסגרת החלטה זו, נדרש כב' יו"ר ועדת הבחירות לדון בשאלה, האם כוונת המחוקק הייתה להחיל את הגדרת "גוף פעיל בבחירות" גם על כלי תקשורת. ואת התשובה השלילית לכך הוא נותן בסעיף 30 להחלטה:

"תימוכין לכך ניתן למצוא גם בדברי חברי הכנסת במהלך הדיון בהצעת החוק. כך, יושב ראש ועדת המשנה לדיון בהצעת החוק, ח"כ יואב קיש, הבהיר כמה פעמים ש"החוק הזה, אין תפקידו להתערב בשוק התקשורת הישראלי" (פרוטוקול ישיבה 10 של הוועדה המשותפת של ועדת הכנסת ושל ועדת החוקה, חוק ומשפט לדיון בהצ"ח מימון מפלגות, הכנסת ה-20, 24-20) (1.3.2017) (להלן: פרוטוקול 10)) בהזדמנות אחרת התבטא ח"כ קיש במפורש לגבי חלופה (4) כי "הסעיף הזה נועד להבהיר שאין כוונה בתוספת הזו לחקיקה לפגוע בשוק התקשורת הישראלי. לא עכשיו בגלל זה נחליט לסגור את 'ידיעות אחרונות' כי הוא 'הולך על הראש' של ביבי נתניהו, לא עכשיו בגלל זה נסגור את 'ישראל היום' כי הוא הולך בעד ביבי נתניהו, כל מיני השערות שאנשים מעלים פה" (פרוטוקול ישיבה 9 של הוועדה המשותפת של

**ועדת הכנסת ושל ועדת החוקה, חוק ומשפט לדיון בהצ"ח מימון
מפלגות, הכנסת ה-20, 21.2.2017 72) ((להלן: פרוטוקול 9)).**

261. איננו מבקשים לחלוק כאן על המסקנה שם כי הנורמה שקבע המחוקק ביחס לגוף פעיל בבחירות, לא אמורה, נוכח כוונת המחוקק, **לחול על כלי תקשורת**. אלא שאנו טוענים, כי נוכח הראיות שפורטו לעיל וחוות הדעת המקצועית של מומחים לדבר, אין לראות את ערוץ 14 ככלי תקשורת או כחלק משוק התקשורת בישראל, אלא ככלי תעמולה מובהק, ועל כן, הסייג העולה מדברי החקיקה כי הוראות החוק אינן מבקשות להתייחס לכלי תקשורת, לא אמור לחול ואינו חל על ערוץ 14 שאינו כלי תקשורת אלא במובהק כלי תעמולה.
262. נוכח האמור לעיל המשך שידורי ערוץ 14 במתכונת הנוכחית יהווה החל מיום 28.8.26 שידורי תעמולה אסורים בניגוד להוראות סעיף 5 (א) (1) לחוק הבחירות (דרכי תעמולה) התשי"ט 1959 (להלן: **"חוק דרכי תעמולה"**).
263. כפי שמפורט בחוות הדעת המקצועית ונתייחס לכך גם כאן, בהתאם לקריטריונים שקבע כב' השופט (כתוארו אז) עמית, להגדרת גוף תקשורת, ערוץ 14 אינו מקיים אף אחד מאלו.
264. כך הוא אומר בעניין ערוץ 14 ביחס להבדל בין עיתונות לתעמולה:
- "אמצעי התקשורת אינם מחויבים לדיון נטול פניות (אובייקטיביות). אף אפשר שיהיה להם סדר יום ציבורי שהם מעוניינים לקדם (אג'נדה). אם העיתון מקצה בעמוד הדעות שלו מקום של ממש לטור דעה הנוגד את האג'נדה שלו, או מפרסם ריאיון עם דמות מהצד השני של הקשת הפוליטית המזוהה עם אותו עיתון; אם ערוץ התקשורת כולל בתוכנית הראיונות שלו מרואיינים מכל קצווי הקשת הפוליטית ונותן להם בימה של ממש; אם פאנל המשתתפים בתוכנית הדיונים הפופולרית באותו ערוץ כולל גם משתתף/ים בעל/י דעות אחרות – נתקשה לומר שמדובר בערוץ תעמולה, הגם שאותו אמצעי תקשורת אינו אובייקטיבי ויש לו אג'נדה. על ערוץ תקשורת כגון זה נאמר כי הוא נוהג על פי דוקטרינת ההגינות או ברוח דוקטרינה זו:**
- "גרעינה של תורת ההגינות בשידורים טמון, אפוא, בחשיפה המלאה והפתוחה של מגוון הדעות וההשקפות בגדרו של חופש הביטוי הדמוקרטי, תוך קיום ערך השוויון בשידורים. תכליתה של תורת ההגינות היא להבטיח 'שוק רעיונות' חופשי, המשקף באופן ראוי ושלם את מגוון הדעות בנושא העומד לדיון, תוך הצגת הזוויות השונות של הסוגיה, ושמירה על איזון בהצגתן. לצורך השגת האיזון, מתחייב שוויון בשידורים בין בעלי הדעה וההשקפה ...**
- [...] גורם התקשורת המקצה 'במה ציבורית' להשמעת דעות והשקפות חייב בחובת ההגינות והשוויון בשידור. הוא מחויב לעקרון תום הלב, הסבירות, והעדר ניגוד העניינים. עליו להבטיח שוויון הזדמנויות בשידור והעדר הפליה בשיח הציבורי, ולמנוע השפעה בלתי הוגנת על**

ציבור המאזינים" (בג"ץ 8707/08 אלהרר נ' מפקד גלי צה"ל, פסקאות 16-17 (30.6.2010)).

עוד על שוויון הזדמנויות ב"שוק הדעות" ראו תב"כ 13/23 ארבל נ' עיריית באקה אל-גרבייה, פסקות 7-9; 12.2.2020 (12.2.2020) תב"כ 40/24 רשימת תקווה חדשה בהנהגת גדעון סער לראשות הממשלה נ' ברדוגו, פסקאות 3-5 (21.3.2021)).

בערוץ תעמולה לא נמצא את שתואר לעיל, נהפוך הוא: כאשר חברי הפאנל מפרכסין זה את זה, מסכימים זה לדעתו של זה, ו"מרימים" האחד לשני ללא קול נגדי בעל משקל אפקטיבי; כאשר העיתון או ערוץ התקשורת אינו נותן בימה של ממש או מיקרופון למרואיין מהצד השני של הקשת הפוליטית; כאשר הערוץ מרומם רשימה פלונית או אישיות אלמונית, או נלחם במתנגדיה, ונמנע כליל מהשמעת ביקורת כלפיה; ובקיצור – כאשר הערוץ מדבר ב"שפה אחת ודברים אחרים" (בראשית יא, א) – כאן לא נתקשה לזהות ערוץ תעמולה. לכך יש להוסיף את אחד המבחנים שאליהם התייחס מבקר המדינה בדוח הביקורת לשנת 2015 כפי שצוטט לעיל:

"התנערות כנה – ובזמן אמיתי – מפעילותו של הגוף החוץ-מפלגתי. היפוכו של דבר, כאשר אין התנערות פומבית מפעילותו של אותו ערוץ. קל וחומר, מקום שבו לא רק שאין התנערות פומבית אלא יש תמיכה פומבית של המפלגה בערוץ התקשורת וקריאה לצפות בו."

265. השופט עמית ממשיך ומציין מדוע שידורי תעמולה במסווה של ערוץ תקשורת פוגעים בשוויון בבחירות:

"שידורי תעמולה במסווה של ערוץ תקשורת עלולים לפגוע באופן קשה בשוויון ההזדמנויות בין רשימות המועמדים. מקום שבו ערוצי התקשורת שומרים על "כללי המשחק", בעוד שאחד הערוצים פועל להחדרת מסר תעמולתי קצר-טווח או ארוך-טווח – נפגע שוויון ההזדמנויות בין רשימות המועמדים. זאת במיוחד ב-60 הימים שלפני הבחירות, שאז יש איסור על תעמולת בחירות בטלוויזיה וברדיו (למעט תשדירי התעמולה עצמם – סעיף 5 לחוק דרכי תעמולה). קיים פער בין איסור התעמולה בתקופה זו, כפי שנאכף בחומרה על ידי יושבי ראש ועדות הבחירות לדורותיהם, לבין האפשרות של עקיפת האיסור על ידי הפעלה של ערוץ תעמולה, ערוץ הבית של רשימה כזו או אחרת. פער זה – שיש בו כדי ליצור מגרש משחקים שבו אחת הקבוצות משחקת שלא על פי הכללים – פוגע בהוגנות ובהגינות הבחירות, ומדגיש את האופי האנכרוניסטי-משהו של איסור התעמולה בתקופת 60 הימים."

266. הקריטריונים שקבע כב' השופט (כתוארו אז) עמית הם אם כן אלו:

1. כאשר חברי הפאנל מפרכסין זה את זה, מסכימים זה לדעתו של זה, ו"מרימים" האחד לשני ללא קול נגדי בעל משקל אפקטיבי;

2. כאשר העיתון או ערוץ התקשורת אינו נותן בימה של ממש או מיקרופון למרואיין מהצד השני של הקשת הפוליטית;
3. כאשר הערוץ מרומם רשימה פלונית או אישיות אלמונית, או נלחם במתנגדיהן, ונמנע כליל מהשמעת ביקורת כלפיהן.
267. כאמור בחוות הדעת, כולם כאחד מתקיימים בערוץ 14. אין בערוץ כל השמעה של עמדה נוגדת אלא כל תכני הערוץ הם דומים וזהים, למען נתינה והליכוד. אין בערוץ כל מתן בימה לדעה נוגדת, והערוץ תומך במובהק במפורש ובאופן גלוי באדם אחד – נתינה ובמפלגת הליכוד. וראה על כך כאמור בהרחבה בחוות הדעת.
268. לא רק שבהתאם להחלטות אשר פורטו לעיל, ניתן ויש לראות בערוץ 14 כתעמולה ולא כערוץ תקשורת, אלא שהדין בישראל קובע במפורש כי יש לבחון את שאלת המהות של גוף מסוים או של פעולה משפטית, לא רק דרך הלבוש שלה אלא דרך המהות האמיתית, כפי שנציין להלן.

עקרון המהות האמיתית

269. עיקרון יסוד החוצה את שיטת המשפט הישראלית, קובע כי סיווג המשפטי של פעולה, של הסדר, של החלטה או של גוף ייקבע על פי טיבם האמיתי – ולא על פי השם שניתן להם, הכותרת שהוצמדה להם או הלבוש החיצוני שבו הולבשו. חזות חיצונית – מוקפדת ומהוקצעת ככל שתהיה – אינה חוסמת את הבחינה השיפוטית ואינה מקנה למעצביה את פירות ההסוואה.
270. שורשי העיקרון נטועים בדין הפיסקאלי. בעניין ריזמן (ע"א 1839/19 פקיד שומה כפר סבא נ' ריזמן (נבו, 14.6.2021), פסקה 81 לפסק דינו של השופט א' שטיין) נאמר:
- "דוקטרינת הסיווג מחדש קובעת, כאמור, כי בענייני מיסים מהות העסקה גוברת על צורתה, ולא להיפך. הווה אומר: רשויות המס מוסמכות, ולעתים אף חייבות, למסות רווחים מעסקה כזאת או אחרת בהתאם למהותה הכלכלית ולא על פי החזות המילולית הפורמאלית שהעניקו לה הצדדים".**
271. ברוח זו נפסק בעניין חוף הכרמל, כפי שצוטט בע"א 10252/05 קרית שדה התעופה בע"מ נ' מנהל מע"מ (נבו, 3.3.2008):
- "מאחר והכובע מונח על אותו הראש, לא היה צורך בהחלפת כספים ממש, אך זו המהות האמיתית של העסקה".**
- הצדדים לא החליפו כספים ולא כינו את שעשו "עסקה" – ואף על פי כן חויבו במס, שכן זו הייתה המהות האמיתית של הדברים.
272. העיקרון הוחל גם בדיני הקניין והתכנון. ברע"א 725/05 הוועדה המקומית לתכנון ובנייה השומרון נ' בלוד (נבו, 3.9.2014), פסקאות 38-42 לפסק דינה של כב' השופטת (בדימ') ע' ארבל, נקבע כי מעמדו של מחזיק במקרקעין ייקבע
- "לפי מהותו האמיתית של ההסדר המעגן את זכויותיו" – ולא לפי הכינוי "בר רשות" שנרשם בחוזה; וכי "שם העיסקה, או כינויה עלידי הצדדים לה, איננו מכריע את מהותה של העיסקה לצורך דיני המס".**
273. עוד הוזכרו שם דברי הנשיא מ' שמגר, כי הסדרים בעלי "לבוש ניסוחי שונה" ייבחנו אף הם לגופם. הנה כי כן: הכינוי החוזי נסוג מפני הזכויות כפי שהן מתקיימות בפועל.

274. גם במשפט המינהלי והחוקתי נבחנת המהות האמיתית — והלבוש נדחה מפניה.
275. ביתר שאת נוהג העיקרון במשפט הציבורי, מקום שבו משמש הלבוש הפורמלי לא אחת כלי להתחמקות מדרישות הדין. הפסיקה יישמה את הבחינה המהותית בארבעה מישורים: תפקודו של נושא משרה; מעמדה של נורמה; טיבה של החלטה שלטונית; וסיווגו של גוף.
276. תפקוד בפועל גובר על תואר פורמלי. בבג"ץ 3132/15 מפלגת יש עתיד נ' ראש ממשלת ישראל (נבו, 23.8.2015) נדון "מוסד" סגן השר המכהן במעמד של שר: אדם הנושא תואר של "סגן", אך מתפקד בפועל כשר לכל דבר ועניין. המשנה לנשיאה א' רובינשטיין (פסקה י"ג) חזר על הדברים שנפסקו בפרשת ההסתדרות הרפואית (בג"ץ 3002/09), שלפיהם מציגה התופעה:
- "פער בין נורמטיביות פורמלית, שניתנה לה גושפנקה כזו או אחרת לאורך השנים, ובין מה שלאמיתו מייצג אי תקינות מהותית. מצב שעל פניו הוא ישר ולעיצומו אינו כך".**
277. עוד נאמר שם:
- "ההסכם הקואליציוני מנוסח בלשון פורמלית, הגזורה והתפורה לעמוד לכאורה בדרישות הדין... ובסופו של דבר, דבר ובעיקר, במציאות היומיומית שבה מתפקד סגן השר כ'בעל הבית' במשרד כאילו היה שר".**
278. ניסוח מסמכים בקפידה, "הגזורה והתפורה" לחמוק מן הדין — לא הועיל: ניתן צו מוחלט. המבחן איננו התואר, איננו ההסכם ואיננו ההצהרה — אלא המציאות.
279. האופן שבו מציגה הרשות את מעשיה אינו מחייב את בית המשפט. בבג"ץ 18225-06-25 גילון נ' ממשלת ישראל (נבו, 14.12.2025) ביקשה הממשלה להציג את שינוי מנגנון הפסקת כהונתו של היועץ המשפטי לממשלה כעניין טכני ומצומצם. כב' הנשיא עמית דחה את ההצגה מפני המהות (פסקה 49):
- "חרף ניסיונה של הממשלה להציג את ההחלטה כתיקון 'מוגבל', בפועל מדובר בשינוי מבני מהותי, אשר כוון לביטול רכיבי יסודי במנגנון הפסקת הכהונה...".**
280. טענות שהוצגו כ"חילוקי דעות מהותיים" נבחנו אל מול הטענה כי אין אלא "כסות" לתכלית פסולה — וההחלטות בוטלו. ההצגה הרשמית, המתויגת והמנומקת, נסוגה מפני מה שהיא בפועל.
281. גוף נבחן לפי מהות פעילותו, לא לפי צורת התאגדותו. בבג"ץ 4289/00 אברמוביץ נ' ראש ממשלת ישראל (נבו, 10.12.2009) נקבע כי חברה שהתאגדה ופועלת על-פי דיני התאגידים היא גוף "דו מהותי", אשר "פעולותיה כפופות, בצד המשפט הפרטי, גם לעקרונות היסוד של דיני המינהל הציבורי"; זאת, משום ש"קרבנה הגדולה, במהותה, לרשות מינהלית הפועלת להשגת מטרות ציבוריות מביאה עימה החלה גוברת של כללי המשפט הציבורי על פעולותיה" (פסקה 35 לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה). דוקטרינת הגוף הדו מהותי כולה — שמה מעיד עליה — היא יישום של עקרון המהות: הפונקציה שהגוף ממלא בפועל, ולא הפורמה המשפטית שבה בחר, היא הקובעת את המשטר הנורמטיבי שיחול עליו.

282. עיקר הלכות אלו הוא זה: נושא משרה נבחן לפי תפקודו ולא לפי תוארו; נורמה נבחנת לפי תוכנה ולא לפי כותרתה; החלטה נבחנת לפי פעולתה ולא לפי האופן שבו הוצגה; וגוף נבחן לפי מהות פעילותו ולא לפי צורתו. בכל המישורים — המהות האמיתית מכריעה, והלבוש החיצוני נדחה מפניה. ודוק: הבחינה המהותית נעשית על יסוד מכלול הנסיבות והראיות, ומשקלה גובר ככל שהלבוש "נתפר" במכוון כדי לחמוק מדרישות הדין.
283. כך הם הדברים ביחס לערוץ 14, הלבוש הוא לבוש של "כלי תקשורת", המהות היא של כלי תעמולה, ולכן יש לקבוע כי מבחינה משפטית אין המדובר בכלי תקשורת, והחריג לעניין כלי תקשורת בהקשר לשאלת "גוף פעיל בבחירות" לא אמור לעמוד לזכותו.
284. כאמור לעיל, הן כב' השופט ג'ובראן (תב"כ 16/20) והן כב' השופט (כתוארו אז) עמית (מב"כ 1/25) מציינים קריטריונים להבחנה בין ערוץ תעמולה לבין ערוץ תקשורת (או עיתון). בנוסף לכך גם הפסיקה של בית המשפט העליון בישראל, ביחד עם דעות מלומדים וכן פסיקה משווה, מספקת לנו קריטריונים להבחנה בין "עיתונות" לבין "תעמולה", ולכך נתייחס כעת.

הגדרת עיתונות בפסיקה מאמרים ופסיקה משווה

285. בדנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, אומר כב' הנשיא גרוניס כך:
- "מן הבחינה המעשית, קיים קושי להגדיר באופן גורף וממצה את המושג "עיתונאי", במיוחד בעידן הנוכחי, שבו התרחבו מאפייניו וזירות הפעולה של העיסוק העיתונאי מעבר לכלי התקשורת המסורתיים. כאמור, ספק אף אם רצוי לעשות כן בהקשר שלפנינו. יש להעיר, כי לא ניתן לשאוב הגדרה מתאימה וממצה לענייננו מן הכללים שקבעה לשכת העיתונות הממשלתית לשם מתן תעודות מטעמה (ראו, למשל כללים למתן תעודות מטעם לשכת העיתונות הממשלתית, לאזרחים ותושבים ישראלים, העוסקים במקצועות התקשורת, באמצעי תקשורת ישראלי, התשע"ג-2013; כללים בדבר תעודות ואישורים לעיתונאים, לטכנאי שידור ולעוזרי תקשורת, מיום 5.4.2006). כללים אלה נועדו לשרת תכליות שונות מאלה העומדות ביסוד הגנת חובת הפרסום הקבועה בחוק איסור לשון הרע. ממילא אף נקבע בפסיקה כי כללים אלה הם בגדר הנחיות פנימיות בלבד וכי מעמדה של תעודה שניתנה לפיהם אינו כמעמדו של רישיון, וגם בלעדיה רשאי כל אדם לעסוק במקצוע העיתונות (ראו, בג"ץ 10324/07 שורת הדין נ' לשכת העיתונות הממשלתית, [פורסם בנבו] פסקה 10 לפסק-הדין (1.7.2008); בג"ץ 183/85 יונס נ' לשכת העיתונות הממשלתית, [פורסם בנבו] פסקה 7 לפסק-הדין (1985); דנג"ץ 4418/04 לשכת העיתונות הממשלתית נ' סייף, [פורסם בנבו] פסקה 2 לפסק-הדין (4.8.2004)). עוד יצוין בהקשר זה, כי אף במשפט הקנדי לא הוגבלה ההגנה שניתנה לפרסומים עיתונאיים אחראיים רק למי שהם עיתונאים במקצועם, והיא עשויה לחול אף על עיתונאים חובבים או בעלי יומן רשת (בלוגרים) (עניין Grant, בפיסקאות 62, 96-97). 64. הערה
- אחרונה ביחס לקיומה של חובה עיתונאית לפרסם עניינה פרסומים

הנוגעים להליך משפטי תלוי ועומד. כפי שצוין לעיל, בהקשר אחר (ראו, פסקאות 40-42 לעיל), קיימת אפשרות כי פרסומים בנושאים אלה יהיו כרוכים בהפרה של איסורים שונים בדין הפלילי, כגון איסור הסוביודיצה הקבוע בסעיף 71 לחוק בתי המשפט ופרסום בלא רשות של תיעוד חקירתו של חשוד (סעיף 13 לחוק חקירת חשודים). נטען לפנינו כי הכרה בקיומה של חובה עיתונאית לפרסם עלולה להעמיד את המפרסם במצב שבו חלות עליו חובות סותרות, שכן מחד גיסא מוטלת עליו החובה לפרסם ומאידך גיסא חובתו היא לא להפר איסורים פליליים (וראו בהקשר זה פסקה 180 לפסק-דין של בית המשפט המחוזי). אין לקבל טענה זו. הכרה בקיומה של חובה עיתונאית בהקשר שלפנינו אין משמעה, כמובן, חיובו לעבור על החוק. עיתונאי שנמנע מלפרסם מידע החשוב לציבור, משום שפרסומו אסור לפי דין אחר, אינו חשוף לסנקציות משפטיות כלשהן. שהרי כאמור, נפקותה של חובת הפרסום היא במישור ההגנות מפני אחריות בגין לשון הרע בלבד, ולא במובן של חיוב לפרסם דבר מה. מכל מקום, ברור כי חובת הפרסום כאמור בסעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע איננה גוברת על החובה להימנע מהפרת האיסורים הפליליים האמורים. 65. עמדתו, אם כן, היא כי ראוי, באופן עקרוני, להכיר בקיומה של חובה עיתונאית לפרסם פרסומים אשר יש בהם עניין משמעותי לציבור. פרסומים שנעשו בשל אותה חובה עשויים להיות ראויים להגנה לפי סעיף 15(2) לחוק. תנאי נוסף להקמת הגנה זו הוא מילוי דרישת תום הלב הקבועה ברישה של סעיף 15 לחוק. יוער, כי בפסק הדין בערעורים קבע השופט פוגלמן כי יש להתנות את תחולת ההגנה בכך שהפרסום עומד בסטנדרט של עיתונות אחראית אותו ראה כמרכיב ביסוד "החובה העיתונאית". מבחינה מהותית, אף אני סבור כי התקיימותו של תנאי זה הכרחית היא להקמת ההגנה, אלא שלשיטתי הוא נכלל במסגרת דרישת תום הלב. תחילה אעמוד על מהות דרישת תום הלב, ולאחר מכן, על מיקומה הראוי של דרישת ה"עיתונות האחראית".

286. על אף הקושי ליתן הגדרה מדויקת לשאלה "מהי עיתונות" בימים אלו, ניתן להסיק מדברים אלו, כי המאפיינים של עיתונות שנקבעו שם (מבלי למצות כמובן) הם של פרסום מידע שיש בו עניין לציבור, ושל התנהגות של "עיתונות אחראית" כפי שהוגדר שם.

287. ברע"פ 761/12 מדינת ישראל נ' מקור ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ, אשר עסק בשאלת החיסיון העיתונאי, נותן אף כב' השופט (כתוארו אז) רובינשטיין סממנים למהותה של עיתונות מבלי שאף הוא מתיימר להגדרה מפורטת מלאה וממצה:

"התנהלות דמוקרטית תקינה כרוכה בקיומם של אמצעים להבאת הדורש ליבון לידיעתו של הציבור (פרשת קול העם, בעמ' 877). העיתונות אמורה לתפקד כזרוע הארוכה של הציבור, כמופקדת על איסוף המידע ופרסומו; החלפת דעות חופשית הוא תנאי יסודי בחברה

דמוקרטיה (בג"צ 372/84 קלופפר-נוה נ' שר החינוך והתרבות, פ"ד

לח(3) 233, 238 מפי השופט לוי). דמוקרטיה החפצה בדיון ציבורי שוטף ובליבון סוגיות לאומיות אינה יכולה להסתפק בקיומו העקרוני גרידא של חופש ביטוי; על רשויות המדינה ובכללן במישור הפלילי והמינהלי לצמצם סמכויותיהן לשם הגשמת הזכות החוקתית הלכה למעשה (עניין "הארץ", בעמ' 296). החופש העיתונאי חל גם על נשכנות עיתונאית - אך אין פירוש הדבר שהחופש הוא בלתי מוגבל; ההגבלות נמנו בפרשת ציטרין. הנחת היסוד לחופש העיתונות היא גם אחריות עיתונאית."

288. המלומדות שירן ירוסלבסקי קרני ותהילה שוורץ אלטשולר במחקר על הסדרת החיסיון העיתונאי (המכון הישראלי לדמוקרטיה, 2015) מפרטות ניסיונות שונים שנעשו הן בישראל והן במדינות אחרות להגדרת העיסוק בעיתונות. הן מציעות שם (עמ' 82) את ההגדרה הבאה (אמנם לשאלת החיסיון):

"אנו סבורות כי ההגדרה הראויה לעיתונאי לצורך החלת הגנת החיסיון צריכה להיגזר מתכלית החיסיון העיתונאי — שמירה על יחסי האמון בין מקור לעיתונאי, שתסייע לעיתונאים באיסוף המידע החיוני להגשמת תפקידם. תפקידיו של העיתונאי הם עדכון הציבור על אירועים בעלי משמעות, הפעלת ביקורת על מוסדות השלטון ועל מוקדי כוח אחרים וכינון מרחב ציבורי שבו דעות שונות ומנוגדות נידונות בפומבי."

289. באופן דומה כותב המלומד יצחק זמיר (יצחק זמיר, "העיתונות הכתובה - כוח וביקורת" משפט וממשל כרך ו (תשס"א-תשס"ב)) כך:

"לעיתונות תפקידים אחדים. היא מפיצה מידע בקרב הציבור באמצעות ידיעות ומודעות; היא מספקת תרבות ובידור במדורים ובמוספים ואף בטורי רכילות; היא מעוררת למחשבה ותורמת לפוריות הדיון בשאלות חברה ומדינה; היא חוקרת ומבקרת את רשויות השלטון וגופים אחרים, ציבוריים ואף פרטיים, שלהם כוח מדיני, חברתי או כלכלי."

290. גם פסיקה של ערכאות השיפוט באירופה מתייחסת לשאלה זו של הגדרת עיתונות.

291. בפסק הדין של The European Court of Human Rights בעניין ANIMAL

DEFENDERS INTERNATIONAL v. THE UNITED KINGDOM

JUDGMENT *Application no. 48876/08* משנת 2013 נאמר (סעיף 103) כך:

"Accordingly, the Court scrupulously examines the proportionality of a restriction of expression by the press in a television programme on a subject of general interest (Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft SRG v.

Switzerland, no. 34124/06, § 56, 21 June 2012). In the present context, it must be noted that, when an NGO draws attention to matters of public interest, it is exercising a public watchdog role of similar importance to that of the press

(Vides Aizsardzības Klubs v. Latvia, no. 57829/00, § 42, 27

May 2004)."

מצ"ב העתק פסק הדין מסומן כנספח 4.

292. כלומר על מנת שגוף יזכה להכרה והתייחסות משפטית כאל "עיתונות" עליו לקיים תפקיד של "שומר סף ציבורי", של גוף אשר מביא עניין בעל חשיבות לידיעת הציבור.
293. פסק הדין בעניין ANIMAL DEFENDERS INTERNATIONAL אישר למעשה את ההחלטות של הערכאות הפנימיות של אנגליה בסוגיה, וראוי לציין כי פסקי הדין הללו (של הערכאות הפנימיות באנגליה) אוזכרו במסגרת בג"צ 10203/03 "המפקד הלאומי" בע"מ נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד סב(4) 715, גם שם נאמר על החשיבות של גיוון הדעות בתקשורת:

"בעוד שלעיתים קרובות יושג השוויון על ידי הסרת חסמים בפני ביטויים בפורומים בהם הנגישות לקהל הביטוי היא גדולה והביטוי בהם הוא אפקטיבי (ראו והשוו: ע"מ 3307/04 קול אחר בגליל נ' המועצה המקומית משגב (פורסם בנבו), מיום 4.4.2005), לעיתים, באופן פרדוקסלי לכאורה, תידרש דווקא פעולה מגבילה על מנת להבטיח את השוויון המהותי בין הביטויים הפוליטיים. גישה זו נסמכת במישור העיוני על התיאוריה הדמוקרטית של חופש הביטוי (דיין-אורבך 388-391, 395-404), על חשיבות עקרון השוויון (גיא פסח "משאבי ביטוי – קווים לדמותם ומתווה להקצאתם" שקט, מדברים! התרבות המשפטית של חופש הביטוי בישראל 299, 333, 353-354 (מיכאל בירנהק עורך, 2006) ועל תפקידה של התקשורת כפועלת ב"מתחם ציבורי" (פסח הבסיס העיוני 974-970): "פרדיגמת השיח... רואה באופן חיובי דרגה מסוימת של הסדרה שלטונית בתחום התקשורת והביטוי... מעורבות כזו נתפסת כהכרחית כדי להבטיח שיח וסביבת ביטוי נאותים מבחינת דרגת הביזור, הגיוון וריבוי הדעות והמידע" (פסח משאבי ביטוי 330).

294. בבית המשפט לערעורים באנגליה, ניתן בשנת 2021 פסק דין בערעור בתיק *R (on the application of Autonomous Non-Profit Organisation TV-Novosti) v Office of Communications* [2021] EWCA Civ 1534; [2022] 1 Court of Appeal (Civil Division), 1 WLR 481 (להלן: "עניין RT").

מצ"ב העתק פסק הדין מסומן כנספח 5.

295. עניין RT עסק במקרה דומה למדי לעניין ערוץ 14, שבו הוטל קנס על ידי רגולטור השידורים של אנגליה על ערוץ שידור הנמצא בבעלות ממשלת רוסיה, עקב שידורים שלא קיימו את הוראות הרגולציה באנגליה, במיוחד הכללים המחייבים להציג מגוון דעות מאוזן בעניינים הנמצאים במחלוקת ציבורית או פוליטית עזה.
296. וכך אומר שם בית הדין לערעורים בסוגיות הנוגעות לעניין שבפנינו. לטענת ערוץ השידור שם חובת הנייטרליות מתקיימת בכך שערוצים אחרים מביאים דעות אחרות מול זו של הערוץ RT. בית המשפט לא קיבל זאת וקובע כי החובה צריכה להתקיים בתוך התוכנית או התוכניות של הערוץ עצמו (פיסקה 44):

The last question in this connection is whether unlinked and non-adjacent content is relevant context. I agree with the

Divisional Court that it is not. The thrust of the Code is that due impartiality must be met by each programme or by a linked series of programmes (see the definition of due impartiality itself, and rules 5.5, 5.6, 5.11 and 5.12). Whilst adjacent programming can be relevant context, unlinked non-adjacent programming is unlikely to be of any relevance for a number of reasons: (i) neither the statutory regime nor the Code mentions it, (ii) it would be a matter of chance whether a viewer knew of or viewed such other content, and (iii) Ofcom was required by section 320(5) to provide rules in relation to what constituted a series of programmes, which indicates that Parliament thought such a series to be the most relevant way that due impartiality could be provided outside the programme itself. The last question in this connection is whether unlinked and non-adjacent content is relevant context. I agree with the Divisional Court that it is not. The thrust of the Code is that due impartiality must be met by each programme or by a linked series of programmes (see the definition of due impartiality itself, and rules 5.5, 5.6, 5.11 and 5.12). Whilst adjacent programming can be relevant context, unlinked non-adjacent programming is unlikely to be of any relevance for a number of reasons: (i) neither the statutory regime nor the Code mentions it, (ii) it would be a matter of chance whether a viewer knew of or viewed such other content, and (iii) Ofcom was required by section 320(5) to provide rules in relation to what constituted a series of programmes, which indicates that Parliament thought such a series to be the most relevant way that due impartiality could be provided outside the programme itself."

.297 וכן ראו פסקה 65 :

"In these circumstances, I agree with Ofcom and the Divisional Court that, even if one makes the assumption that RT viewers may, in some or even most cases, be aware of the contrary views expressed in mainstream media, that is not sufficient to outweigh the requirement for due impartiality in programming on matters of political controversy. As I have said, the number of viewers affected by the partial broadcasting is not the point, because Parliament has determined that such broadcasting shall be duly impartial."

The regulatory action taken by Ofcom was, therefore, appropriate."

298. ממשיך ואומר שם בית המשפט כי מי שנפגע מהפרת הכללים הינם הצופים המסוימים של ערוץ RT אשר גם אם לא ניתן לדעת במדויק את מספרם מדובר באלפים לכל הפחות, כאשר אותם צופים "נעולים" בתיבת התהודה של הערוץ, אשר אינה מספקת להם את מגוון הדעות (פיסקה 59):

"Keeping closely in mind the question that the court must answer under article 10(2), namely whether the enforcement action taken by Ofcom against RT was necessary in a democratic society in the interests of the protection of the rights of others, the first question is who are the "others" in question. They are obviously, I think, members of that democratic society in general and the viewers of RT in particular. It is, I think, material also to ask how many such viewers are affected, even if the answer is not determinative of the outcome. Here, the precise number of viewers is not clear, but it would have been in the low thousands at most. The main right of those viewers that regulatory action might be necessary to protect would be the right to receive duly impartial news programmes, particularly on subjects of political controversy"

299. בסיכומו של דבר נאמר שם, כי החשיבות של מגוון של דעות משודרות ומניעת יצירת תיבת תהודה המספקת לצופים רק נקודת מבט אחת, הינה מספיקה בהחלט גם כאשר מדובר בפגיעה בחופש הביטוי של הערוץ.

300. וכפי שמסוכם שם (בפיסקה 56) מסירת מידע מגוון לצופים ומניעת הטייה ברורה, הוא אחד מהעקרונות החשובים לקיומה של דמוקרטיה שבה הצופה יהיה מיועד על מנת לגבש את דעתו הפוליטית:

"In this context, it is worth repeating the 7 reasons that the Divisional Court gave for its conclusion. They were, in summary, that: (i) all viewers are entitled to be presented with relevant viewpoints, (ii) -(iv) due impartiality applies only to broadcast media not online content, only to narrowly defined content, and does not prevent the broadcast of any views, (v) the broadcaster can decide how to achieve impartiality, (vi) it would be impossibly uncertain if a broadcaster had to consider other broadcaster's content, and

**(vii) the scheme was established to ensure a plural democracy
and to enable participation in it on an informed basis."**

301. בית המשפט שם לא נדרש לקבוע כי ערוץ RT אינו למעשה עיתונות אלא תעמולה במסווה, אולם הקביעות שלו, והצדקת הקנס הרגולטורי שהוטל על הערוץ, בהחלט יכולים להיות נקודת משען משפטית לקביעה כי ערוץ 14 בדומה לערוץ RT שם אינו באמת עומד בתנאים על מנת שייקרא ערוץ תקשורת, אלא שהוא, ולטעמנו במובהק, ערוץ תעמולה.

302. פסק דין נוסף שניתן לאחרונה בבית הדין של האיחוד האירופי (CJEU) בתיק **Case C-199/24 ND v Legal Newsdesk Sweden AB** [2026] ECLI:EU:C:2026:542, עסק בשאלה מתי גוף מהווה ונופל תחת ההגדרה של "עיתונות".

מצ"ב העתק פסק הדין מסומן כנספח 6.

303. אומר שם בית הדין (בפיסקאות 66-68) כך:

"First, it is common ground that journalistic activity presupposes the editing or adaptation of the information, opinions or ideas disclosed, carried out on a regular or professional basis, or, at the very least, the act of making that information or those opinions or ideas available, carried out in accordance with editorial decisions...

Secondly, even when disclosing opinions or ideas, journalistic activity presupposes that factual allegations supporting such opinions or ideas have been verified so as to be sufficiently reliable...

Thirdly, in order to be regarded as 'journalistic', the activity carried out must be subject to compliance with the profession's ethical rules and codes of conduct.."

[ההפניות הושמטו]

304. כלומר בהתאם לגישת בית הדין שם, על מנת שגוף (כלשהו) יוכל להיכלל בהגדרה של "עיתונות", דהיינו גוף המבצע עיתונות, עליו לקיים את כל התנאים הבאים: עריכה של המידע ובדיקת האמיתות שלו באמצעים האפשריים וכן ציות לאתיקה המקצועית של עיתונות.

305. המלומדים אבישי מרגלית ואסף שרון פרסמו לאחרונה ספר בשם **Captive Minds** (Margalit, Avishai, and Assaf Sharon. **Captive Minds: A Study of Manipulation**. Harvard University Press-T, 2026.).

בפרק 6 של הספר ששמו **Manipulation and Politics** הם דנים בפוליטיקה של המניפולציה, או ניתן לומר במניפולציה כאמצעי פוליטי.

מצ"ב העתק פרק 6 מסומן כנספח 7.

306. הם טוענים ומסבירים שם באיזה אופן השימוש במניפולציה במסגרת הפוליטיקה מונעת או אינה מאפשרת דמוקרטיה "דיונית" שבה האזרח שוקל בעצמו ומגיע בעצמו, כמו שאר חבריו האזרחים להחלטות הנוגעות למי יזכה למשול:

"Is there such a thing as politics free of manipulation? One model of nonmanipulative politics is the deliberative model. Public deliberation is contrasted both to the use of physical force and to manipulation. Deliberation aims at the brain; physical force aims at clubbing the skull. Restricting the exercise of political power by subjecting it to open public deliberation also rules out manipulative control. On the dominant model of deliberative democracy, deliberation consists in offering public reasons—that is reasons, that each citizen can recognize as valid. According to Joshua Cohen, deliberative democracy "ties the authorization to exercise public power" to "free discussion among equal citizens."

307. כידוע הלכה היא בישראל עוד מראשית ימי המדינה, כי בישראל מתקיימת ואמורה להתקיים "דמוקרטיה דיונית" בה כל מפלגה יכולה להתחרות באופן שווה בשוק הרעיונות, כך נאמר בבג"ץ 73/53 **חברת "קול העם" בע"מ נ' שר הפנים**, פ"ד ז 871, כציטוט מדברי שופט העליון של ארה"ב הולמס (בדעת מיעוט) ב: Abrams v. U.S.; (1919), 40 S. Ct. Rep. 17, 22 :

"כאשר בני אדם יבינו כי הזמן הביא להשמטת הקרקע מתחת לאמונות לוחמות רבות, אזי גם יאמינו... כי המטרה הטובה, אליה הם שואפים סופית, תושג בדרך יעילה יותר ע"י הסחר החופשי בדעות – כי המבחן הטוב ביותר לאמת הוא כוחה של המחשה להתקבל בהתחרות שבשוק, וכי האמת מהווה את היסוד היחיד להגשמת שאיפותיהם בדרך בטוחה."

וכך במקור :

"But when men have realized that time has upset many fighting faiths, they may come to believe even more than they believe the very foundations of their own conduct that the ultimate good desired is better reached by free trade in ideas -- that the best test of truth is the power of the thought to get itself accepted in the competition of the market, and that truth is the only ground upon which their wishes safely can be carried out"

308. קיומו של ערוץ 14 כערוץ תעמולה, במסווה של ערוץ תקשורת, הוא בדיוק ההיפך מ"סחר החופשי" של הדעות, והופך את הדמוקרטיה בישראל במקום דמוקרטיה דיונית, אליבא קול העם ואילך, לדמוקרטיה של מניפולציה, בה **התעמולה** ולא האמת היא השולטת.

309. כפי שהוכח היטב הן בחלק העובדתי של בקשה זו והן בהתבסס על חוות הדעת של המומחיות ערוץ 14 אינו עומד באף אחד מתנאים אלו.

310. המסקנה לטעמנו, בהתאם לכלל הפסיקה שהובאה לעיל, אמורה להיות כי אין לראות בערוץ 14 כלי תקשורת או עיתונות אלא גוף תעמולה. הלבוש החיצוני (התחפושת) של ערוץ 14 היא של כלי תקשורת, אבל המהות האמיתית אינה תקשורת אלא תעמולה.

כללי האתיקה של העיתונות

311. ערוץ 14 אינו מקיים אפילו לא בדוחק את כללי האתיקה של עיתונאים, אשר נקבעו על ידי מועצת העיתונות ונקבעו בפסיקה כמסד ל"עיתונות אחראית".

מצ"ב כללי האתיקה מסומנים כנספח 8.

312. מועצת העיתונות פרסמה לאחרונה מדריך יישומי לעיתונות לקראת הבחירות אשר אושר על ידי מועצת העיתונות ומהווה חלק מכללי האתיקה.

מצ"ב העתק המדריך מסומן כנספח 9.

313. כאמור ערוץ 14 פועל במובהק ובמפורש בניגוד גמור לאותם כללי אתיקה, ובמיוחד בתקופת הבחירות כמוכח מהחלק העובדתי של בקשה זו ומחוות דעת המומחיות, ונעמוד על הדברים בתמצית כאן.

314. היעדר נאמנות לאמת ובדיקת עובדות סעיפי התקנון המופרים :
סעיף 2 א': חובת הנאמנות של עיתונאים ואמצעי תקשורת לחופש העיתונות, לאמת ולזכות הציבור לדעת, והגשת שירות מקצועי באחריות, יושר והגינות.
סעיף 3 : החובה להקפיד על דיוק, אמינות ושלמות המידע.

סעיף 5 א' : החובה לבדוק את נכונות הידיעה במקורות המהימנים ביותר לפני הפרסום.
315. הטעיית הציבור והסתרת אינטרסים (היעדר גילוי נאות), כך למשל ולא רק בהסתרת העובדה כי סקרים של חברה פרטית המשודרים בערוץ היא בבעלות בעלי הערוץ. סעיפי התקנון המופרים :

סעיף 15 א' ו-ד' : החובה ללוות בגילוי נאות כל פרסום שיש בו חשש לניגוד עניינים הקשור לעיסוקיו של כלי התקשורת, בעליו או האינטרסים שלו.

סעיף 7 : עריכה ועיבוד הוגנים של נתונים, כולל נתונים המוצגים באופן חזותי או כמותי, בצורה שלא תפגע בשלמות המידע ובדיוקו.

316. הטיה פוליטית מוחלטת והיעדר עצמאות (תעמולה). סעיפי התקנון המופרים :
סעיף 15 ב' : האיסור להימנע מפרסום מידע שקיים בו עניין ציבורי בשל לחצים פוליטיים, לכלליים, חיצוניים או פנימיים.

סעיף 19 א' : הדרישה כי "עבודת העיתונאי תיעשה בעצמאות מלאה".

317. הסתה, גזענות ושיח שנאה. סעיפי התקנון המופרים :

סעיף 14 א' : האיסור המוחלט לפרסם דבר שיש בו הסתה או עידוד לגזענות.

סעיף 14 ב' : האיסור לציין אפיונים כמו גזע, מוצא, לאומיות, דת, מגדר, או השקפה פוליטית אלא אם הם נוגעים עניינית לפרסום, ואיסור מוחלט להפלות או להדיר על בסיס אפיונים אלו.

318. אומנם לכללי האתיקה אין מעמד נורמטיבי מחייב, אולם הם כלי עזר נורמטיבי הן לקביעת אמת מידה סבירה של עיסוק במקצוע (כלשהוא), ובמיוחד מדובר בכלי עזר בהתייחס למקצוע העיתונות לקביעת של התנהגות עיתונאית ראויה.

319. על כך ראו דנ"א 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, סז(1) 667 (2014) פסקה 78 לחוו"ד כב' הנשיא גרוניס:

"אין זה מן הנמנע כי סטנדרט העיתונאות האחראית עשוי לכלול גם דרישות אחרות, אשר אינן נובעות במישרין מהוראות סעיפי החוק הנזכרים בפסקה הקודמת. מקור אפשרי נוסף לדרישות כאמור עשוי להיות תקנון האתיקה, שהוראותיו מתייחסות לעקרונות נוספים שאמורים להדריך את העבודה העיתונאית (הדבר נזכר גם בפסק הדין בערעורים. ראו גם דברי השופט י' זמיר בדנ"א קראוס, בעמ' 51, על התייחסותו של המשפט לכללי האתיקה העיתונאית). למעשה, כבר בעניין פלוס למד בית משפט זה על היעדר סבירות של פרסום עיתונאי מתוך עיון בתקנון האתיקה"

320. וכן ראו רע"א 6557/20 ערוץ 10 החדש בע"מ נ' שרת התרבות והספורט, ח"כ מירי רגב, שם בית המשפט בוחן את התנהגות העיתונאי האם נעשתה בהתאם לכללי האתיקה, והודגש שם כי החובה לנהוג כ"עיתונאות אחראית", אינה באה לשרת רק את העיתונאי כהגנה מפני תביעות לשון הרע, אלא זו למעשה נורמה המיועדת לשרת את הציבור, פסקה 93 לחוו"ד כב' השופט (כתוארו אז) סולברג:

"היי אומר: טענת העיתונאות האחראית נועדה לשרת, בראש ובראשונה, את הציבור. היא אמנם לובשת לבוש משפטי של הגנה משפטית על עיתונאי מפני תביעות לשון הרע, אך תכליתה העיקרית היא הגנה על הציבור בכללותו, באמצעות יצירת סביבה שתאפשר לפרסם פרסומים בעלי חשיבות ציבורית, המשרתים "את גילוי האמת, את ההליך הדמוקרטי ואת היציבות החברתית" (בג"ץ 5627/02 סייף נ' לשכת העיתונאות הממשלתית, פ"ד נח(5) 70, 76 (2004); וראו גם: דנ"א קראוס, עמוד 53; ע"א דיין, עמודים 434-435; עניין ארגון העיתונאים, פסקה 35 והאסמכתאות הרבות שם; תקנה 2.א. לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות והתקשורת בישראל (להלן: תקנון האתיקה);"

321. הנה כי כן העובדה כי ערוץ 14 אינו מקיים אפילו לא בקירוב כמעט כל הוראה של תקנון האתיקה של העיתונות, הרי שיש בכך לקבוע מבחינת אינטרס הציבור עצמו, כי לא מדובר כלל בעיתונות אלא בתעמולה.

ערוץ 14 הוא גוף פעיל בבחירות

322. במב"כ 1/25 אומר כב' השופט עמית (כתוארו אז) ביחס לחלופה השלישית של גוף פעיל בבחירות בעיקרם של דברים כי נוכח שהוראות החוק לגבי גוף פעיל בבחירות לא נועדו לחול על **כלי תקשורת** הרי, כך לגישתו, לא ניתן כלל – בהגדרה – לקבוע כי כלי תקשורת עונה על התנאי השלישי, של "פנייה ישירה בתקופת הבחירות לבוחרים בעלי עמדות פוליטיות מסוימות שמטרתה להשפיע עליהם להצביע בעד רשימת מועמדים מסוימת או להימנע מלהצביע בעד רשימת מועמדים מסוימת" וכלשונו שם בפסקה 26:

”...ואילו ענייננו- שלנו מתמקד במדיום או באמצעי להבעת התוכן, קרי, האם ערוץ תקשורת כללי ופתוח עשוי להיחשב ל”פנייה ישירה ... לבוחרים בעלי עמדות פוליטיות מסוימות.”

323. אנו סבורים כי יש לקבוע אחרת, לאור העובדה המוכחת כאן היטב כי ערוץ 14 אינו כלי תקשורת.

324. כאשר מדובר בגוף אשר לבושו החיצוני הוא של כלי תקשורת, אך כאשר בפועל הוא עוסק כל הזמן ואך ורק בתעמולה, אין הוא זכאי ואין להתייחס אליו ככלי תקשורת אלא כאל מה שהוא לאמיתו של דבר – ערוץ תעמולה.

325. במיוחד יש הכרח לטעמנו לקבוע כך, בהתייחס להגנה שניתנת לכלי תקשורת מפני קביעה כי הם ”גוף פעיל בבחירות”. כפי שמציין שם כב' השופט (כתוארו אז) עמית, ההגנה האמורה מיועדת לשרת את קיומה של עיתונות חופשית ושל חופש העיתונות. קיומו של ערוץ תעמולה במסווה של כלי תקשורת/עיתונות הוא ממש הפגיעה הקשה ביותר האפשרית בחופש העיתונות, שכן בכך נעלמת לחלוטין ההבחנה שבין עיתונות לבין תעמולה. כפי שמסבירה חנה ארנדט Arendt, Hannah. *The Origins of* Totalitarianism. 1951. Harcourt Brace Jovanovich : בעמ' 474.

”The ideal subject of totalitarian rule is not the convinced Nazi or the convinced Communist, but people for whom the distinction between fact and fiction (i.e., the reality of experience) and the distinction between true and false (i.e., the standards of thought) no longer exist”.

326. וזו בדיוק הנקודה החשובה כאן. כאשר גוף מתחזה לכלי תקשורת אבל עוסק בתעמולה, הוא מונע מהצופים לעשות את ההבחנה שבין אמת לשקר, ואין לך דבר הרסני יותר הן לחופש העיתונות והן לדמוקרטיה ממניעת יכולת בסיסית זו.

האיסור על שידור תעמולה בטלוויזיה

327. בתב"כ 12/15 ח"כ גולדשמידט נ' ראש-הממשלה בנימין נתניהו, פ"ד נה(3) 145, קבע כב' השופט מצא, בתפקידו כיו"ר ועדת הבחירות מהי תעמולה בטלוויזיה, וזאת בהתאם להלכה המנחה בעניין זוילי (בג"צ 869/92 זוילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלוש-עשרה, פ"ד מו 692 (2) כד :

”אכן, פרשנות המושג ”תעמולת בחירות”, שנקבעה בפרשת זוילי [1], הביאה בחשבון את האפשרות שלעיסוק הלגיטימי בנושאים שנויים במחלוקת בתקופת בחירות עלולים להשתרבב גם מסרים תעמולתיים. ואולם קיומם של מסרים כאלה יפסול את השידור רק אם השפעתם המסתברת על הצופה או על המאזין עלולה להיות קשה ורצינית. שאם אלה הם פני הדברים, כי אז האפקט הדומיננטי של השידור שוב אינו חדשותי אלא תעמולתי.

5. ביישמו גישה זו הלכה למעשה מוטל על כל ערוץ תקשורת לקיים שתי חובות עיקריות: ראשית, עליו לגלות רגישות רבה לשמירת השוויון בין כלל הרשימות והמועמדים המתמודדים בבחירות. אין משמעות הדבר, שכל אימת שמראיינים נציג של רשימה פלוגית או

מועמד אלמוני, קמה מיד חובה לראיין באותו עניין גם את נציגי כל הרשימות והמועמדים המתחרים, וודאי שאין משמעות הדבר, שאם השיחה עם פלוני, בטלויזיה או ברדיו, ארכה זמן מסוים, קמה חובה לקצוב אותו פרק זמן לשיחות עם כל אחד ממתחריו. החובה אינה לקיים שוויון "אוטומטי" או "מכני"; החובה היא לקיים שוויון מהותי, שפירושה הוא ליתן הזדמנות נאותה וסבירה לרשימות ולמועמדים לבוא לידי ביטוי, כשהמטרה היא להגיע להצגה מאוזנת של כלל הדעות וההשקפות בנושאים השנויים במחלוקת במערכת הבחירות. אין צורך לומר, שכחלק מחובתו לשמור על האיזון מוטל על ערוץ תקשורת להביא בחשבון כי עצם החשיפה התקשורתית, ואף ללא קשר לנושא המדובר, עשויה לשרת אינטרס אלקטורלי של הרשימה או של המועמד. כן עליו לקיים כהילכתה את חובת ההגינות הרגילה המוטלת עליו, במתן הזדמנות לתגובה למי שיריבו ביקר אותו או את עמדותיו.

החובה השנייה המוטלת על כל ערוץ תקשורת היא להיות מודע ודרך לצורך למנוע בעד נציגי הרשימות והמועמדים לנצל את הופעותיהם בטלויזיה או ברדיו לתעמולת בחירות. אין ספק, שהימנעות משיתוף קהל בתכניות הייתה מצמצמת את הסיכון. כן ברור, כי הימנעות משידורים חיים הייתה מקנה לעורכי התכניות יכולת למיין את החומר ולגרוע מתוכו התבטאויות החורגות מגבול המותר. אך השאלה, אימתי יש להימנע משיתוף קהל או משידור חי, הינה, בראש ובראשונה, שאלה מקצועית, שעל עורכי התכניות להחליט בה, ובלבד שיביאו בחשבון במסגרת שיקוליהם גם את החשש ששידור בנוכחות קהל או שידור חי עלולים להיות מנוצלים לרעה. ברם גם כאשר השיקולים המקצועיים מחייבים, או מצדיקים, שידור בנוכחות קהל או שידור חי מוטל על המנחים ועל המגישים להזהיר את המראיינים מראש – ואם מתעורר צורך בדבר גם בשעת השידור – מפני גלישה לתעמולת בחירות. חשוב כי יהיה מובן למראיינים, כי הטפה בעד (או נגד) רשימה או מועמד מהווה תעמולת בחירות, גם אם ההטפה אינה מלווה בהשמעת ססמאות, ואף כשהמסר התעמולתי אינו מפורש ובוטה אלא משתמע ומרומז. כן ראוי, שלמנחי התכניות תוקנית סמכויות אופראטיביות, שתאפשרנה להם לחסום לאלתר ובראשיתה כל חריגה מן המותר.

328. וכן ראו את דברי כב' השופט (כתוארו אז) פוגלמן בתב"כ 40/24 :

"ברדוגו משתתף בתוכנית אקטואליה בתור פרשן פוליטי. האופי האקטואלי והחדשותי של התוכנית מקנה לה תכלית נוספת על תכלית תעמולה שעשויה להיות בה (תב"כ 10/20 חדו"ש – לחופש דת ושוויון נ' תחנת רדיו "קול ברמה", פסקות 19, 26–27 (3.2.2015) (להלן: עניין בניזרי); תב"כ 28/24 הליכוד, תנועה לאומית ליברלית נ' הנדל, פסקה 3 (5.3.2021) (להלן: עניין הנדל)). עוד יש לציין את העמידה על חובת האיזון: ברדוגו אינו מנחה יחיד בתוכנית, ולא נטען ששותפו להנחיה

נוקט קו אידאולוגי דומה לשלו; גל"צ חותרת להביא מרואיינים מכל קצוות הקשת הפוליטית לתוכנית נושא העתירה; היא עושה זאת גם ביתר שידוריה (על חובת האיזון ראו בג"ץ 869/92 זילי נ' יו"ר ועדת הבחירות המרכזית לכנסת השלוש-עשרה, פ"ד מו(2), 711 710 692 – 1992(תב"כ 12/15 גולדשמידט נ' ראש-הממשלה, פ"ד נה(3) 145 (1999; תב"כ 26/24 בן מאיר נ' נתניהו, פסקה 10) 2.3.2021; עניין הנדל, בפסקה 3). כמובן, "זליגת תעמולה בתקופת הבחירות בשידורי הטלוויזיה והרדיו מעבר לגבולות [הגזרה" שהמחוקק קבע, אסורה (עניין בניזרי, בפסקה 18).

329. בהתאם להלכות אלו, נוכח כל האמור לעיל יש לומר כי ערוץ 14 ממשיך במתכונת הפעולה (התעמולתית המובהקת) שלו, מיום 28.8.26 ואילך ובכך הוא מבצע עבירה על חוק דרכי תעמולה, בשידור של תעמולת בחירות בטלוויזיה בניגוד להוראות החוק, ועל כן מבוקשים הסעדים שבעתירה זו.